

El Rec Clar 46

Parlem de... El jaciment de Can Castells
Parlem amb... Ricard Planiol

Estiu

2009

REVISTA DE VIDRERES

TAULA DE SERVEIS

Telèfons d'interès

Centre d'Emergències de Catalunya	112
Informació ciutadana	012
Mossos d'Esquadra	088
Bombers	085

AJUNTAMENT

Oficines municipals	972 85 00 25
Fax Oficines Municipals	972 85 00 50
Vigilants	972 85 00 00 / 670 06 77 40
Assistent Social	972 85 01 70
Llar de Jubilats	972 85 09 07
Jutjat de Pau	972 85 18 70
Biblioteca Joan Rigau	972 85 12 85
Centre Cívic Francesc Llobet	972 85 00 67
Piscina Municipal	972 85 00 27
Pavelló Municipal (oficines)	972 85 14 45
Pavelló Municipal (públic)	972 85 12 14
..... web: www.vidreres.com - e-mail: vidreres@ddg.es	

ENSENYAMENT

Llar d'Infants	972 85 09 17
Col·legi Sant Iscle	972 85 01 03
Preescolar Sant Iscle	972 85 08 36
Col·legi Salvador Espriu	972 85 08 08
IES	972 85 07 11

SANITAT

Centre d'Assistència Primària (CAP)	972 85 01 56
Farmàcia Vilardell	972 87 50 09
Farmàcia Adzet	972 87 56 66
Farmàcia Moré	972 85 05 75

CONSELL COMARCAL

Oficines	972 84 21 61
Fax Oficines	972 84 08 04
Recaptació	972 84 01 78
Recaptació (Oficines Vidreres)	972 85 10 94
Protectora animals (Tossa de Mar)	972 34 20 30

Farmàcies de guàrdia

JULIOL 2009

ADZET:	Setmana de l'1 al 5
MORÉ:	Setmana del 6 al 12
VILARDELL:	Setmana del 13 al 19
ADZET:	Setmana del 20 al 24
MORÉ:	Setmana del 27 al 31

AGOST 2009

MORÉ:	Dies 1 i 2
VILARDELL:	Setmana del 3 al 9
ADZET:	Setmana del 10 al 16
MORÉ:	Setmana del 17 al 21
VILARDELL:	Setmana del 24 al 30
ADZET:	Dia 31

SETEMBRE 2009

ADZET:	Setmana del 2 al 6
MORÉ:	Setmana del 7 al 13
VILARDELL:	Setmana del 14 al 18
ADZET:	Setmana del 21 al 27
MORÉ:	Dies 28, 29 i 30

TRANSPORTS

Autocars R. Mas SL	972 85 04 25
TEISA	972 26 01 96
SARFA	972 85 01 57
Taxi Rafael Vico	972 85 11 39 / 609 31 69 32
Renfe	902 240 202

ALTRES

Funerària La Selva de germans Blanquera i Albarracín (24 hores)	972 85 06 63 / 699 46 01 33
Rectoria	972 85 00 61
ENHER (avaries)	900 77 00 77
Comissaria Sta. Coloma de Farners	972 84 27 57
Fax Comissaria Sta. Coloma	972 84 22 01
Bombers Maçanet de la Selva	972 85 88 28
Veterinari (consultes privades)	972 85 01 14
Correus i Telègrafs	972 85 11 33
Horari: de dilluns a divendres de 8:30 a 14:30 i dissabtes de 9:30 a 13	

Oficina de Treball de Salt	972 94 29 50
Fax: 972 94 29 53 - C/Alfons Moré, 1 (17190 - Salt)	
Gaià exòtics	www.adoptaranimals.org
Admissions:	692 22 36 06
Adopcions:	665 09 05 42
Voluntariat:	692 22 25 17
Notaria Vidreres	972 87 59 57 / 972 87 59 58
..... Fax: 972 87 59 59	
..... e-mail: notariavidreres@notariasilviamartinez.com	

SERVEIS

Horaris de serveis

OFICINES MUNICIPALS Estiu: de dilluns a divendres, de 8 del matí a 3 de la tarda. Hivern: de dilluns a divendres, de 9 a 2 del matí i de 3 a 6 de la tarda.

BIBLIOTECA MUNICIPAL Hivern (15 set. a 15 juny): matí, de dilluns a dissabte de 10 a 13h tarda, de dilluns a divendres de 17 a 20h. Estiu (16 de juny a 14 de setembre) matí, de dilluns a divendres de 10 a 13h tarda, de dilluns a divendres de 17 a 20h

ALCALDIA, GOVERNACIÓ, PERSONAL (Ruth Rosique) dimarts i dijous 9-13 i hores convingudes

URBANISME, OBRES I SERVEIS, HISENDA (Jaume Figueras) dimarts 17-18 i hores convingudes

ESPORTS, ENTITATS, COMUNICACIÓ I INFORMACIÓ I CULTURA (Jaume Camps) dimarts 21-22 i hores convingudes

SANITAT, TERCERA EDAT, SERVEIS SOCIALS, ACOLLIDA, COMERÇ (Lluís Ferrer) dilluns 18.30-20.30 i hores convingudes

URBANISME, HABITATGE, MEDI AMBIENT, PATRIMONI, MEDI RURAL I TURISME (Jordi Prunedà) dimarts 17-19 i hores convingudes

ENSENYAMENT, FESTES, JOVENTUT I CULTURA (Anna Viader) dijous 20-21 i hores convingudes

SERVEIS TÈCNICS (Lluís Lloret i Quer, ARQUITECTE TÈCNIC, 1 Jordi Llinàs i Joana, ARQUITECTE TÈCNIC, INSPECTOR D'OBRES) Dimarts, dimecres i dijous, de 2 a 3 de la tarda i hores convingudes.

SERVEIS SOCIALS (ASSISTENT SOCIAL) Dijous, de 9 del matí a 2 de la tarda.

JUTJAT DE PAU Dilluns, dimecres i divendres, de 9 del matí a 2 de la tarda.

RECOLLIDA DE TRASTOS Vells Segon i últim dimecres de cada mes.

Edita: AJUNTAMENT DE VIDRERES

Consell de Redacció: Joaquim Daban, Ramon Garriga, Gemma Masnou, Joaquim Bayé, Anna Viader.

Col·laboradors: Josep Formiga, Àngel Teixidor, Joan Giralt, Eduard Adroba, Joan Grimal, Sergi Puig, Jordi Presas, Josep Borrell, Assumpció Moré, Júlia Vilardell, Isabel Adzet

Producció: JJ Comunicació, SL (Coordinació periodística: Carles B. Gorbs • Disseny: Oriol Riu • Maquetació: Martí Riu)

Portada: Vermell d'estiu

Contraportada: ?

Impressió: Gràfiques Fornells • Dipòsit legal: GI-235-98

amb el suport de

Diputació de Girona
221 MUNICIPIS

SUMARI

Serveis	2
Editorial	3
Parlem de...	4
Parlem amb...	8
Des de la Casa de Vila	12
Actualitat	21
Anem a estudi	30
Medi ambient	35
Curar-se en salut	37
Esports	39
Opinió	44
Fem una queixalada	46
El viatge	47
El Rec Clar pel món	51

Viatges

Ben entrat l'estiu, i ja travessat el llindar del mes d'agost, molts ja ens trobem de vacances o estem a punt d'iniciar-les. I alguns de nosaltres marxarem de viatge a "terres llunyanes". Si tenim en compte la quantitat de fotos rebudes per publicar-les a la secció del Rec Clar va pel Món, arribem a la conclusió que Vidreres és, sens dubte, terra de viatgers. Houston, el Piemont italià, Santiago de Xile, París, Suïssa, Venècia, Nova York, Noruega, Roma, Bolívia, Moscou, Nova Zelanda, Lituània, Lapònia, Bretanya francesa, Machu Pichu a Perú, etc., etc., són només alguns dels llocs on molts vidrerencs i vidrerencques han decidit viatjar. A més, aquests viatgers vidrerencs s'han emportat un exemplar del Rec Clar per tal de deixar "constància per a la posteritat" del seva estada en un determinat indret amb la revista a sota del braç. A tots ells, moltes gràcies per respondre tan entusiastament a la nostra crida que certifica el caràcter viatger de la gent del nostre poble.

I si parlem de terres llunyanes i de viatges hem de tenir, forçosament, un record i un reconeixement ben sincer pel treball portat a terme pels vidrerencs i vidrerencques integrats dins el Grup Intercultural Jamia Kafo, en el Projecte Solidari i Participatiu de Cooperació per al Desenvolupament a Kedougou (Senegal).

Després de tres anys treballant al Senegal han decidit donar per tancat –tal com ja vàrem informar en un anterior número– el projecte i retornar a casa. Aquest "viatge" solidari, fraternal i... llarg, ha servit per implementar campanyes de sensibilització a escoles, dotar de material sanitari i medicaments als centres de salut, i per rehabilitar i construir aules escolars i una biblioteca municipal, entre altres moltes actuacions.

En un món i una societat cada vegada més competitiva i injusta, volem agrair el seu treball, i també a d'altres institucions, entitats, empreses i persones vinculades a Vidreres que amb el seu ajut han fet possible aquest "viatge", tan generós i solidari.

I com deia Kavafis –i popularitzà en Llach– "Quan surts per fer el viatge cap a Ítaca, has de pregar que el camí sigui llarg, ple d'aventures, ple de coneixences (...) Ítaca t'ha donat el bell viatge, sense ella no hauries sortit...". Una bonica metàfora de la vida mateixa, dels nostres projectes, iniciatives, en què moltes vegades és més enriquidor el viatge que fem per arribar a l'objectiu previst que el propi objectiu en si.

Cal, doncs, que en temps de crisi, de gripes estranyes, d'incendis... no perdem mai l'esperança de continuar "el viatge" que ens hem traçat dins de cadascuna de les nostres vides. Unes vides, uns pensaments, unes inquietuds variades i diverses tal com es pot comprovar en aquest Rec Clar que teniu a les vostres mans.

Un convidem a viatjar per les pàgines d'aquesta publicació tot reflexionant i informant-vos del dia a dia del nostre poble. Si no haguéssim emprés el viatge no s'hagués assolit el 25è aniversari de l'escola, els nous projectes de l'IES, la localització del jaciment de Can Castells, l'èxit del Festival Internacional de Curtmetratge Documental de Vidreres, les activitats del grup Vitraris i, com no, els viatges a diversos punts del món amb el Rec Clar sota el braç.

El Consell de Redacció

PARLEM DE...

El jaciment de Can Castells

JOSEP FRIGOLA TRIOLA - JANUS, SL

Les obres de desdoblament de la carretera N-II en el tram Maçanet-Sils, actualment aturades, van permetre localitzar i excavar part d'un nou jaciment arqueològic dins del terme municipal de Vidreres.

Aquestes obres de desdoblament estan promogudes pel Ministeri de Foment i l'empresa encarregada de la seva execució, fins al moment de l'aturada, ha estat l'UTE Maçanet-Sils.

Imatge del fons de cabana de la fase tardoibèrica.

Vista general d'una part del camp de sitges, després d'un dia de pluja.

La troballa es va efectuar gràcies al seguiment arqueològic del moviment de terres que es va dur a terme des de l'inici de les obres. Aquest tipus de seguiments tenen com a finalitat la detecció de restes arqueològiques que es puguin fer durant els moviments de terres, i es tracta d'una actuació preventiva establerta, per llei, en el mateix projecte de l'obra. D'aquesta manera ha estat possible detectar i excavar una gran quantitat de jaciments, tant en obres públiques com privades arreu de Catalunya. En el nostre cas, el seguiment va ser dirigit per l'arqueòleg Albert Roncero, de l'empresa Janus SL, qui va detectar la presència de les restes durant l'enretirament de la capa vegetal.

En aquest moment d'impàs, en què les obres es troben aturades a l'espera que es refaci el projecte, presentem els resultats preliminars de l'excavació de les restes arqueològiques de Can Castells.

El jaciment

D'entrada, cal dir que no coneixem l'extensió total que ocupen les restes arqueològiques que es troben a l'entorn de Can Castells, ja que les troballes tan sols s'han fet en aquells llocs on s'ha rebaixat el terreny, és a dir, dins del traçat de la nova carretera.

Les restes arqueològiques aparegudes es troben a llevant de l'actual carretera N-II, entre aquesta i el mas Can Castells. De fet, és un jaciment força extens, situat a banda i banda del camí de terra que va de la carretera fins a la casa. Les restes arqueològiques

han aparegut, disperses, al llarg d'uns 300 metres del nou traçat de la carretera.

El nom del jaciment (Can Castells) l'hem triat els mateixos arqueòlegs. Tot jaciment ha de ser registrat amb un nom que l'identifiqui. Normalment, els jaciments prenen la denominació del lloc on s'han trobat (si és un camp o un paratge que ja és conegut amb un nom) o d'una casa propera, com és el cas. Aquest jaciment, doncs, s'ha batejat com Can Castells pel fet de trobar-se en l'entorn immediat del mas d'aquest nom.

Un moment de l'excavació.

Les tasques d'excavació d'aquest nou jaciment es van encomanar a l'empresa Janus, SL, que hi va destinar un equip format per entre 6 i 10 persones, dirigit per l'arqueòleg Josep Frigola. Els treballs van durar aproximadament dos mesos, entre el 5 de maig i el 30 de juny de 2008.

Can Castells té dues fases ben diferenciades, de manera que hem de parlar, en realitat, de dos jaciments amb cronologies ben allunyades que es troben ocupant el mateix espai físic.

Per una banda, tenim una primera fase corresponent a una petita ocupació de finals d'època ibèrica (entre els segles II i I aC) i, en segon lloc, trobem tota una

Imatge d'una de les sitges excavades.

sèrie de restes que ocupen una superfície molt més extensa i que corresponen al segle XII, ja dins l'època medieval. Així doncs, veiem com entre una i altra fase hi ha al voltant de 1.400 anys de diferència, i que els trets socials i culturals dels constructors de la fase ibèrica haurien estat del tot diferents a les dels ocupants medievals, tot i que, com veurem, hi ha certes similituds en el tipus de restes que ens han deixat.

La fase tarδοibèrica (segles II-I aC).

Comencem, doncs, per la primera fase o, el que és el mateix, parlem dels elements més antics excavats a Can Castells. Són poques les restes que configuren aquesta fase, que consisteixen tan sols en un fons de cabana i una gran sitja. Aquests dos elements es datem entre els segles II i I aC.

Pel que fa al fons de cabana, és una estructura de petites dimensions amb dos petits murs que li fan de límit pel nord i pel sud, d'una llargada de 3'9 i 6'25 metres, respectivament. Aquestes parets, que tan sols s'han trobat a nivell de basament (no més de tres filades), són fetes amb pedres de mida petita, sense treballar o tan sols desbastades, i lligades amb fang. Curiosament, no s'ha trobat cap tipus de tancament pels costats de llevant i de ponent, fet que fa pensar que aquests costats podrien haver estat tancats amb algun tipus d'estructura de material perible, possiblement de naturalesa vegetal, que no s'ha conservat.

Una de les olles trobades dins d'una sitja medieval.

En planta, la cabana presenta una forma trapezoidal, amb tendència rectangular, amb els costats llargs seguint l'eix est-oest. Al seu interior s'ha pogut excavar un sol estrat amb abundants fragments de material ceràmic de tradició ibèrica, com ceràmica comuna ibèrica, àmfora ibèrica, ceràmica grisa de la costa catalana, càlats... Entre la ceràmica recuperada també n'hi havia d'importada, com alguns fragments d'àmfora itàlica i un parell de fragments de ceràmica campaniana. Aquest conjunt de materials ceràmics és el que ens ajuda a datar el moment de funcionament d'aquesta cabana, que ja podem avançar que hauria funcionat entre els segles II i I aC.

Falç apareguda en una de les sitges medievals.

La singularitat d'aquesta troballa rau en el fet que tenim pocs exemples d'aquests petits espais d'hàbitat situats en zona de plana en època ibèrica. Tan sols coneixem alguns exemples propers en jaciments com els de La Qüestió d'en Solà (Ermedàs), datat entre els segles III y II aC; el Camp del Bosquet (Camallera), on la cronologia és de mitjans del segle II aC o, per últim, el jaciment recentment excavat de la Muntanyeta (Viladamat), on s'ha trobat el que ha estat interpretat també com un possible fons de cabana de la primera

meitat del II aC. Tots aquests casos, igual que el jaciment de Can Castells, difereixen de la norma pel que fa a la tradició urbanística del món ibèric, on les cases apareixen agrupades i protegides per muralles. Segurament hem de relacionar aquests petits hàbitats amb les feines del camp i, potser, hem de pensar en un ús estacional d'aquest tipus de cabanes.

Pel que fa l'altra estructura, la sitja, corresponent també a l'època ibèrica, es troba a uns 8 metres al nord del fons de cabana.

Una sitja és, bàsicament, un forat fet a terra on s'hi emmagatzemaven cereals. El funcionament és molt simple: s'excavava la sitja al subsòl (preferiblement en un lloc que no fos inundable), s'hi guardava el gra i es tapava de manera que no hi entrés ni l'aire ni l'aigua. Un cop tapada la sitja, la humitat i l'oxigen que havia quedat atrapat a dins permetia que part del gra germinés (normalment era el que quedava a tocar de les parets), de manera que es creava una crosta de gra germinat que contribuïa a preservar el gra de la part més interna de la sitja.

D'aquesta manera l'excedent de gra es podia conservar per tal de tenir llavor d'un any per l'altre, per tenir una reserva d'aliment en previsió de futures males collites o simplement per conservar-lo fins a la seva comercialització. Una sitja s'havia d'omplir tota de cop i s'havia de buidar també tota de cop, ja que un cop oberta hi entrava l'aire i, per tant, es perdia aquella atmosfera sense oxigen que s'hi havia creat a dins.

Les sitges, un cop acabada la seva vida útil, se solien fer servir d'escombreres i s'hi llençaven tot de deixalles, les restes de les quals ens serveixen als arqueòlegs com a font d'informació per tal de conèixer com vivia la gent que les va utilitzar.

La sitja ibèrica trobada a Can Castells és de dimensions considerables, amb una fondària de 2,10 metres i una amplada que arriba als 2,20 metres. A més, la sitja no ens ha arribat del tot sencera, ja que l'erosió natural i els treballs agrícoles al llarg dels anys haurien provocat la desaparició de la seva boca. Les mides d'aquesta sitja fan pensar que la seva capacitat d'emmagatzematge hauria estat, doncs, força gran.

Les restes medievals (segles XII-XIII)

L'altre tipus de restes arqueològiques que hem pogut documentar al jaciment de Can Castells corresponen a l'època medieval.

En aquest cas, les restes corresponen a un camp de sitges (parlem de camp de sitges pel fet que aquí les sitges apareixen en grup i no una sola sitja, com en la fase ibèrica) i a una zona amb restes de construccions que podrien correspondre a un mas medieval. Tal com hem explicat més amunt en referència amb la sitja ibèrica, les sitges d'època medieval són també forats que es feien a terra per conservar la collita de cereals i, un cop usades, s'empraven d'escombres on s'hi abocaven tot de deixalles i objectes inservibles, que serveixen avui als arqueòlegs per treure informació.

Pel que fa al camp de sitges, hem de dir que tan sols s'ha trobat allí on els treballs de desdoblament tenen lloc, encara que és molt possible que la seva extensió vagi més enllà del que és la traça de la nova carretera. De moment s'han pogut excavar un total de 18 sitges i encara en queden per excavar un nombre similar.

Les sitges apareixen agrupades en diferents sectors, en grups de 3, 4 o 6, tot i que n'hi ha algunes d'aïllades. La conservació d'aquestes sitges és força desigual: la de més fondària supera el metre i mig, mentre que trobem alguns casos en què tan sols s'ha conservat el fons. La majoria són de fons pla, tot i que en trobem un parell on al fons hi ha una petita cubeta excavada, la funció de la qual ens és desconeguda.

Els materials recuperats dins d'aquestes sitges són, sobretot, fragments d'atuell ceràmics. La ceràmica és un dels materials que millor resisteix el pas del temps, ja que, malgrat que es pot fragmentar, no es corromp com els metalls i no es desintegra com la fusta. En tots els casos la ceràmica que hem trobat és la típica ceràmica grisa medieval, sobretot amb formes tancades (olles bàsicament) i perfils en forma de "S". Aquesta ceràmica solia ser de producció local, cuita amb forns reductors (que fan que la pasta tingui una coloració grisa o negra) i amb un desengreixant força evident que la feia força resistent a les altes temperatures (parlem sobretot d'olles usades per anar al foc). Per la morfologia de les peces podem datar algunes de les sitges on s'han trobat aquests materials al voltant dels segles XII i XIII.

Un altre tipus de materials apareguts en les sitges són les restes d'algunes eines de ferro, entre les quals hi ha una petita falç força ben conservada. La troballa de materials metàl·lics, que no és rara, és menys freqüent que la de materials ceràmics.

Pel que fa al possible mas medieval, poca cosa en podem dir de moment, ja que, en el moment d'aturar les obres, el mes de juny de 2008, les feines d'excavació de la zona del mas tot just s'iniciaven.

La presència d'aquesta construcció en aquesta zona es va evidenciar, durant les tasques de seguiment arqueològic, per la gran presència de fragments de teules i de pedres. En iniciar les feines d'excavació en aquest punt van aparèixer dos murs perpendiculars que confirmaren la presència d'un edifici. La cronologia d'aquest edifici pot estar lligada, a primer cop d'ull, amb la del camp de sitges dels segles XII-XIII, tot i que, segons els pocs materials recollits, sembla que es podria allargar, com a mínim, fins al segle XV, encara que caldria excavar tot l'edifici fins a trobar els nivells fundacionals per obtenir unes cronologies fermes.

L'excavació d'aquest edifici pot aportar noves dades a l'estudi dels masos medievals. Els casos de masos medievals totalment excavats no són abundants i, en general, el coneixement que en tenim avui dia no és massa acurat. La naturalesa d'aquestes explotacions, la seva grandària, el seu aspecte, la seva organització interna, poder establir una tipologia de masos... tot plegat són aspectes sobre els quals molts autors han treballat, però que hi ha pocs estudis publicats.

Les dades obtingudes en excavacions com les de Can Castells permeten ampliar el nostre coneixement sobre la realitat dels masos medievals i contrastar les evidències arqueològiques amb les dades documentals.

En aquest sentit, caldrà també donar un cop d'ull a la documentació escrita per veure si és possible identificar aquest mas, que podria haver-se anomenat Mas Pou, i el de la gent que el va habitar. Esperem poder-vos oferir properament nous resultats tant de l'excavació, que confiem que es reprengui tan aviat com es reiniciïn les tasques de desdoblament, com de la recerca documental.

PARLEM AMB...

Ricard Planiol

DOLORS OLIVÉ

L'ànima del Club Patinatge Artístic Olot

Nascut a Santa Coloma de Farners el 1969, ara fa 14 anys que s'establí a Vidreres en casar-se amb Alicia Morón, que hi viu des de petita; l'Aina i la Nora són les seves filles, que suposem que nasqueren amb un patí a sota de cada braç. Aquest entrenador de patinatge artístic fa 18 anys que es va vincular al Club de Patinatge Artístic d'Olot, del qual n'és el director tècnic, i duu amb discreció i modèstia sobre les seves espatlles quatre campionats del món, sis campionats d'Europa i set d'Espanya en la modalitat de Grups de Xou.

Abans de començar el 1991 al CPA d'Olot, ja estaves vinculat al patinatge?

Sí, sempre m'ha agradat molt el món del patinatge; abans feia patinatge individual, i durant dos anys vaig participar en campionats de parelles mixtes, treball que vaig continuar a Olot i que encara continuo,

perquè treballem primer el patinatge individual i a partir d'aquí selecciono les patinadores per al Grup de Xou.

Vas arribar a Olot el 1991, amb qui has treballat aquests anys?

Vaig començar amb Josep Jou, i després al Club de Patinatge Artístic al costat de Montsita Casadellà, Miquel Casas i l'actual president, Agustí Colomer.

Com van ser els inicis al CPA Olot?

Sempre he vist que el que venem d'aquest esport no és realment el que hi ha: quan parles de patinatge artístic la gent de seguida pensa en el patinatge sobre gel i et diuen "ah, també es fa sobre rodes?". I ho relacionen amb l'espectacularitat del que han vist per televisió. El patinatge sobre

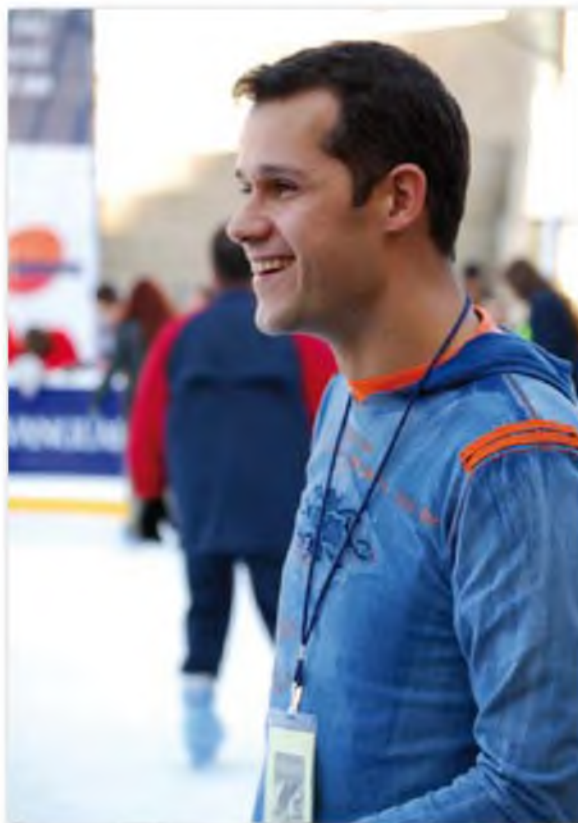
rodes té la mateixa qualitat o més. Jo el que vaig buscar de seguida és que el festival, que era la projecció d'aquest esport, no fos només atractiu per als pares, sinó obert a tothom, aleshores vam començar a treballar molt el tema del festival de final de curs... Fèiem balls, treballàvem els llums, l'ambientació del pavelló, coreografies elaborades i sincronitzades...

I en aquest context comenceu a treballar els Grups de Xou?

Sí, fa 11 anys vam fer una reunió a la federació espanyola perquè tenien interès a obrir-se en la modalitat dels Grups de Xou, que ja existia a nivell internacional, però que a Espanya no hi havia res. Vam veure vídeos i vaig veure que més o menys ja era una cosa que nosaltres estàvem treballant i que donava la imatge del patinatge que ens agradava, per a tots els públics. I així va ser com vàrem començar a treballar en els Grups de Xou fa 10 anys, quan es va fer una primera prova i una competició a nivell de Catalunya, només per veure com funcionava.

I els resultats van ser positius i vàreu continuar?

L'any següent ja es va fer campionat provincial i català i es va participar en l'europeu perquè a Espanya encara no es feia. El següent any vam quedar quarts d'Espanya i no ens vam classificar per a l'europeu, i el següent, el 2003, ja vam començar tota la saga d'èxits.

Com són aquests espectacles de Grups de Xou?

L'espectacle per competir ha de durar de 4 a 5 minuts. Es pot competir en la modalitat de grups petits (de 6 a 12 patinadores) o en grups grans, com és el nostre cas (de 16 a 30 patinadores). Han de tenir més de 12 anys. Les patinadores que hi ha en l'equip que ha guanyat el mundial tenen de 15 a 28 anys.

Què valoren en el campionat (música, vestuari...)?

Tota una sèrie de requisits: originalitat, idea, ocupació de la pista, treball de peu, una mica de tot...

En quins campionats us presenteu cada any?

Cada any es fa un espectacle i l'has d'anar defensant en cada un dels campionats: provincial, campionat de Catalunya, campionat d'Espanya, d'Europa i Mundial. Cada campionat és eliminatori.

Al campionat d'Espanya per exemple pots trobar-hi una vintena de grups i només passen als europeus els tres primers, la quarta, cinquena i sisena plaça participen en un torneig a Itàlia a nivell internacional, però que està fora de la federació. Els dos millors dels europeus de cada país passen als campionats del món, indiferentment de la classificació que tinguis a l'europeu. Cada país pot establir el seu mecanisme propi; en el cas d'Espanya, els tres millors van a l'europeu, dels quals els dos millors classificats aniran al Campionat Mundial.

Hi ha una història darrere cada espectacle? Com s'origina?

Depèn, intento que sigui una idea, però que tingui una mica d'història; has de desenvolupar una mica la idea perquè tingui representació en cadascuna de les parts de l'espectacle. En "Sedució", per exemple, primer representem els paons amb una presentació del que són els mascles i les femelles,

despleguem després les plomes dels mascles per iniciar el ritual de la seducció i, al final, aquest ritual s'escenifica només amb una parella. Els paons escenifiquen el que podrien fer dues persones assegudes en un banc.

Idees tu mateix el vestuari i la música?

Sí, i hi ha casos especials, com en "Fràgil", que hi havia una pilota que en un moment donat es desmuntava en trossos. Es representava la fragilitat de la terra a través dels extraterrestres que juguen amb la terra i al final se la carreguen, tal com fem els humans.

Per què només hi ha noies?

El patinatge encara és el típic esport de noies. Ara hi ha 170 patinadores i 3 són nois. Podria ser un reclam que l'entrenador fos un noi, però no.

Com organitzeu la feina?

Vinc a Olot dimarts, dijous, divendres i dissabtes; treballo un grup de petites, i hi ha 9 patinadores que tenen un grup cadascuna. Treballem a nivell individual i en grup.

Com valoreu els clubs de patinatge catalans?

De moment Espanya està arrasant tant en la modalitat de grups petits com en la de grups grans, on estem nosaltres. La gran rivalitat la tenim amb Itàlia.

Catalunya és qui destaca més d'Espanya, hi ha els grups més punters, el Reus, el Masnou, el Tona, el Bescanó, Celrà... En grups petits tenim Sant Celoni, Blanes...

A banda de les hores de treball al CPA Olot, fas altres activitats?

Sí, també faig coreografies a nivell individual en altres clubs. I a casa passo també moltes hores pensant en el vestuari, la coreografia...

Has tingut ofertes per canviar de club?

Sí, n'he tingut per preparar Grups de Xou en altres clubs a nivell internacional. Penso que èticament no és correcte treballar en un grup que haurà de competir amb el nostre.

Treballeu amb pressupostos molt alts? Alguna vegada heu tingut dificultats per assistir a algun campionat mundial... Com ho solucioneu?

Els pressupostos són alts. Amb Argentina va ser la primera vegada i va ser molt difícil; hem tingut molt bones respostes d'entitats i de tota la ciutat d'Olot, que han respost molt bé. Per anar a Austràlia hi va haver moltes donacions d'empreses i particulars.

El palmarès: des del 2003 fins al 2007 ho guanyeu absolutament tot i heu viatjat a

banda i banda del planeta. Després de guanyar el primer any, com s'enfoca la següent temporada?

L'any anterior ens havíem quedat fora del campionat d'Espanya i, per tant, de l'europeu i el mundial, perquè vam quedar quarts, i el 2003 amb "Arrels" vam canviar la forma de treballar, la forma de representació i les coreografies... en la forma de representar la idea. Amb aquest espectacle guanyem els campionats estatal, l'europeu i fem terceres a Argentina.

L'any següent, què et plantegeges?

Igualar, el llistó el poses per als altres, però també per a nosaltres mateixos.

I com s'aconsegueixen els següents èxits?

Semblava que l'espectacle del 2004, "Llibertat", no es pogués superar... i vam anar fent, fins que l'any passat no vam arribar a l'europeu, encara que per a mi potser aquesta és la millor coreografia que hem fet, però tenia una gran dificultat; l'any anterior havien plegat moltes patinadores, va faltar temps per cohesionar el grup, hi ha un risc més elevat, vestuari incòmode...

I aquest any?

Aquest any, amb "Sedució" ho hem tornat a guanyar tot fins a l'europeu; al mes de novembre ens espera el mundial a Alemanya.

Ens pots avançar alguna dada sobre el proper espectacle?

No, és un secret fins al moment de presentar-lo; fins i tot els entrenaments ara es fan a porta tancada.

Suposo que t'ho han preguntat moltes vegades; quina és la fórmula per guanyar any rere any?

No n'hi ha cap; donar-li voltes al cap, trobar alguna cosa que t'inspiri i a partir d'aquí treballar, treballar... em passo moltes hores sol a la pista patinant i buscant coses, i provant... i a partir d'aquí si hi ha alguna altra fórmula, la desconec.

Benestar social

► BANC D'ALIMENTS

Tots els ciutadans sense distinció de gènere, raça o color tenim dret a cobrir com a mínim les necessitats més bàsiques per a tot ésser humà. Dret a menjar, a tenir un sostre i a poder treballar. La manca d'aquest últim element està portant en alguns casos, per desgràcia cada vegada més nombrosos, a què sense feina, en poc temps et puguis quedar sense la resta. El nostre equip de govern conscient d'aquesta realitat busquem noves vies d'ajut per a aquestes famílies que per aquest o altre motiu de desgràcia personal es troben molt desfavorides. Una d'aquestes vies l'hem aconseguida fa poques setmanes, i consisteix a formar part dels municipis beneficiats pel Banc dels Aliments.

El Banc dels Aliments és un ajut gratuït a nivell estatal en el qual hi col·labora Creu Roja, que posa al nostre

abast tres o quatre vegades l'any una quantitat important d'aliments bàsics perquè els puguem repartir entre les famílies més necessitades. Per accedir a aquest ajut és imprescindible portar un informe de l'assistent social, qui previ estudi i comprovació, assignarà qui hi té dret i quin tipus de lot se li pot donar segons la quantitat i edat dels seus integrants. El repartiment es farà dos cops al mes i seran dos grups de voluntaris els qui sota la supervisió de la regidoria de serveis socials prepararan i entregaran aquests lots.

Les despeses que suposaven aquest tipus d'ajuts es podran destinar des d'ara a cobrir altres urgències de caire social. Des d'aquí fem públic el nostre agraïment al Banc dels Aliments i també a las persones que de manera tan desinteressada ens han ofert la seva col·laboració.

Educació

► CONSTRUCCIÓ DE LA NOVA LLAR D'INFANTS

El projecte de la nova llar d'infants, situada al darrere del CEIP Salvador Espriu, ja està finalitzat. Ara s'està tramitant la licitació de l'obra que s'efectuarà al mes de juliol, i al mes de setembre començarà la construcció. La nova llar consta de 74 places i cinc aules. Aquestes aules estaran distribuïdes de la següent manera: 1 aula de 0-1 anys amb 8 nens, 2 aules de 1-2 anys amb 26 nens i 2 aules de 2-3 anys amb 40 nens. El cost de l'obra és de 1.379.000 €.

► CONSTRUCCIÓ DEL NOU CEIP SANT ISCLE

Al mes de juny el govern de Catalunya ha aprovat la construcció de l'escola Sant Iscle. Aquesta és una molt bona notícia per a la comunitat educativa del municipi. L'Ajuntament hi ha participat en la inversió de 500.000 € per tal de poder cedir el terrenys a Educació i diverses reunions amb el delegat de Girona, el Sr. Andreu Otero, per tal d'incidir en la necessitat de realitzar la nova construcció. L'escola es construirà darrere la Pineda d'en Masó i consta d'una superfície de 11.000 m². La nova escola està pressupostada amb 5.437.713 €, constarà de dues línies de P3 a 6è i serà per a 450 alumnes.

Festes

► FESTA MAJOR 2009

La festa major d'enguany ja està a punt. Malgrat que ha sofert una reducció del pressupost de més del 50% (a causa dels efectes de la crisi econòmica que estem patint), serà variada i amb activitats per a tothom.

Cal agrair en primer lloc la dedicació de la comissió de festes durant aquests cinc anys de programació de la festa de gran qualitat, aflluència i participació de la població. En segon lloc, també cal agrair la col·laboració i el procés participatiu de les entitats i tècnics per tal d'elaborar la nostra festa.

Deixalleria

Ens hem fixat el 31 de juliol i 1 d'agost com a dates de portes obertes de la deixalleria (junt al cementiri nou), per obrir normalment a partir del 5 d'agost. Falten molt pocs detalls per fer recepció de l'obra.

El govern ha triat el model de deixalleria que aplica el Consell Comarcal, amb més avantatges que inconvenients. Com a mínim durant el primer any implantarà un model de servei públic ambiental i educatiu, més que un simple lloc de transferència de materials. Més endavant, tancarà el servei quinzenal de recollida de trastos al costat dels contenidors i el contenidor de brossa vegetal de la Devesa de Mas Flassià: hom ho ha de portar a la deixalleria, i per a casos excepcionals es podrà trucar-hi per concertar que ho

passin a recollir a domicili un dissabte. Més endavant, a la finca de la depuradora d'Aiguaviva, hi haurà un punt de recollida de runa, brossa vegetal i trastos, que obrirà almenys un dia a la setmana.

El servei és gratuït per a tots i totes els particulars de Vidreres, perquè el cost està inclòs en el rebut d'escombraries. Per això, qui ara no està obligat a pagar aquest rebut l'any vinent hauria de participar igualment a cobrir el cost.

Nou concurs per al servei de neteja, recollida i tractament de residus

ESTÀ EN PROCÉS DE LICITACIÓ UNA NOVA CONTRACTACIÓ D'AQUEST SERVEI, AMB AQUESTES NOVETATS IMPORTANTS:

- Un sol operador al carrer que farà neteja i recollida; en serà únic responsable.
- Unificar vila, polígon i Aiguaviva, per economitzar en benefici de tothom.
- Completar la recollida selectiva comercial de totes les fraccions.
- Començar a implantar la recollida de la fracció orgànica, amb contenidors de vorera a Aiguaviva i amb servei porta a porta a vila, que anirem implantant dins el límit que es pugui pagar. Campanya d'educació ambiental, casa a casa, per explicar bé els canvis.
- Un tipus de contractació en què l'empresa tindrà tant d'interès com l'Ajuntament per recollir selectivament (i evitar l'abocador de Lloret) tant com es pugui.
- Netejes ocasionals als camins de pagès.
- Una inspecció independent de l'empresa per controlar la qualitat del serveis, promoure la recollida selectiva, educar en el reciclatge...

Medi ambient

► CONSORCI ARDENYA-CADIRETES

Per fi, el dia 4 de juny es va constituir a Vidreres aquest consorci –Sant Feliu, Tossa, Lloret, Vidreres, Caldes, Llagostera i Santa Cristina– que tractarà de gestionar els usos de forma unitària en aquest territori que forma el massís de l'Ardenya, ara amb una protecció bàsica fixada pel PEIN (1992).

Urbanisme

► ESTACIÓ D'AUTOBUSOS

Malgrat les diferents posicions dels diferents grups polítics, hem arribat a la conclusió que el millor és situar aquest equipament a l'espai de què disposa l'Ajuntament prop de la rotonda de la Carretera de Lloret (davant del Portal) que permet un accés fàcil i proper al centre del poble. Per prendre la decisió vam preguntar als Serveis Territorials de Ports i Transports de la Generalitat de Catalunya, com a experts en la matèria, que ens van indicar que el més escaient per a una població com Vidreres és una parada de bus (no estació, perquè no som una terminal de línia) i que calia situar-la en un lloc cèntric i amb possibilitats d'aparcament, com és el cas.

► AIGUAVIVA I LES URBANITZACIONS

Amb la llei d'Urbanitzacions ja a les nostres mans, tenim un Programa d'Adequació preparat per presentar a una propera convocatòria d'ajuts per part de la Generalitat. Amb aquest programa es planifiquen les millores comptant amb la participació ciutadana, la gestió municipal de l'aigua, l'ordenació del polígon pendent d'urbanitzar amb l'objectiu de donar-li una centralitat que estructurï tota la urbanització (la de Vidreres i la de Lloret), les obres de reurbanització i, finalment, a donar la màxima coherència social al projecte. Tenim molt temps per recuperar.

► PARTICIPACIÓ

En aplicació de la Llei d'Urbanitzacions, hem buscat el suport d'experts en participació ciutadana de la Direcció General de Participació i de la UAB per facilitar una autèntica participació dels afectats per les quotes urbanístiques de les obres que es puguin fer a Aiguaviva.

En aquest sentit, s'ha aprovat un Reglament de Participació Ciutadana com a eina de millora del nivell democràtic de la vida cívica al municipi.

Les fogueres de Sant Joan que arreu de les nostres contrades s'encenen com a resposta a creences populars de tot tipus, serveixen per que la gent aquest dia es desempallegui de tota sèrie de trastos vells, mobles, fustes, llibres i paperassa que amb el pas dels anys han perdut la seva utilitat.

Si ens paréssim a pensar què o quines coses podrien servir d'encenalls per atiar aquestes fogueres segurament trobaríem quantitats de trastos i andròmines de tot tipus. A tot això, molta gent deu haver pensat i amb raó que aquestes fogueres es podrien acabar d'emplenar fins al capdamunt de llibres, propagandes, discursos i articles relacionats amb la política que degut a la seva manca de contingut, poc criteri i veracitat, han acabat arraconats i desacreditats per totes aquelles persones que un dia hi van confiar amb la il·lusió que el contingut d'aquestes paraules servissin per intentar canviar les coses i resoldre alguns dels problemes que afecten diàriament a la nostra societat.

Aquesta manca de contingut i compromís real i obert de molts polítics amb els problemes que diàriament afecten a la nostra societat han generat a la gent una desconfiança i una incredulitat respecte la classe política. És vital doncs i aquí hi té molt a dir la classe política (la qual ha jurat o ha promès el seu compromís amb la societat civil), que per canviar aquesta dinàmica tot polític que ofereix o vulgui oferir un servei a la societat sigui conscient i responsable de tots els actes que desenvolupa i que d'una manera o altra acaben transcendint i afectant a la vida de les persones. Cal doncs per el bé de tots, que totes les accions que emprenen vagin acompanyades d'una fermesa i d'un compromís real i desinteressat a favor del bé comú.

Paral·lelament, aquest saber fer les coses amb honestat i honradesa ha d'anar acompanyat

d'una gran dosis de responsabilitat, coherència i humilitat amb tots els aspectes, i aprendre per el propi bé de qui les porta a terme que no es pot mai escopir al cel. Malgrat els avisos de la ciutadania, és tristíssim, ridícul i patètic comprovar com encara hi ha molts polítics que alimentats per el seu ego, segueixen entossudits a anar contracorrent i en comptes de treballar i d'estar al servei del ciutadans per facilitar-los el dia a dia i col·laborar a resoldre els problemes de la ciutadania, el que fan és utilitzar la demagògia voluntària, o potser la necessa involuntària per posar traves al treball dels seus companys i fer que amb la seva ridícula actitud, el lloc on viuen i conviuen amb la resta de ciutadans es paralitzi, no evolucioni i s'incrementin els inconvenients de tots els ciutadans per tirar el dia a dia endavant i afrontar un futur millor per tots.

Per sort, la ciutadania honesta i responsable es veu reconfortada i sap reconèixer quan el polític de torn (sigui del color polític que sigui), treballa i fa tot el que està a les seves mans per superar les adversitats amb els mitjans dels quals disposa sense necessitat de voler adquirir cap protagonisme. Aquest treball honest, desinteressat i constant, és el que ha de fer-se com a propi la ciutadania per seguir-se sentint part activa de la democràcia i poder fer veure a tots els mals polítics que abandonin d'una vegada per sempre la ràbia, l'enveja o la venjança, i de retruc ensenyar-los a dirigir mica en mica (paciència que per tot es necessita un temps i un aprenentatge) aquests esforços cap a la constància, el constructivisme i el positivisme, per així poder evitar que aquestes males arts s'acabin convertint en encenalls per a fogueres que l'únic que provoquen és atiar el foc de la desconfiança i la incredulitat en la política i en aquells que les practiquen.

Concursos a mida: aigua i escombraries

JORDI CAMPS - GENT DEL POBLE, REGIDOR DE L'AJUNTAMENT

"L'orgull és la cuirassa de l'ignorant, la ignorància és l'espasa del savi."

Andreu Vidal

En el Rec Clar anterior el PSC acusava l'oposició de dir veritats a mitges, tenen tota la raó, perquè si poguéssim dir i explicar tot el que sabem, més d'un quedaria vermell o potser blanc (sort que la prudència ens fa ser discrets de moment).

El mes de juny passat, l'alcaldesa va fer unes declaracions als diaris, i va culpar l'oposició de posar pals a les rodes. Des de Gent del Poble trobem molt desafortunades aquestes paraules i això ens fa palesa la debilitat de l'actual equip de govern (PSC-ICV), en minoria, i del nerviosisme en què estan instal·lats. Vostè, Sra. Ruth, va dir que l'oposició la decebia, perquè només tenim l'objectiu d'aturar-li els seus projectes. Volem que la gent sàpiga qui decep a qui, si PSC-ICV, que vol saciar el seu egocentrisme o nosaltres, Gent del Poble, que com sempre hem dit i no ens cansarem de dir, hem treballat, treballem i treballarem sempre pel poble de Vidreres, perquè els propietaris de Vidreres no són vostès, sinó les vidrerenques i els vidrerenços.

Qui decep a qui?

L'equip de govern (PSC-ICV) va haver de portar els pressupostos 3 cops a votació per la seva nul·la capacitat negociadora, i van acabar aprovant-los gràcies a una part de l'oposició. No van voler escoltar les nostres propostes per reduir costos i tenir més diners per donar a les entitats, serveis socials, per fer coses pel poble. Però el Govern, com sempre, a la seva, tirant endavant uns pressupostos mancats de rigor, expansius, no adients pels temps que corren i restrictius amb les entitats.

Qui decep a qui?

El mes de març passat el Govern va portar a votació el Pla Director de l'aigua, que és un "copy-past" d'altres plans directors de Catalunya, i que va representar més de 9.000 de despesa per al poble, quan s'hagués pogut tenir gratuït, però, és clar, gratuït significa no atorgar feina al viatjant del PSC que és el senyor Joan Gaya (prejubilat socialista), un home que només fa que fer projectes per al poble de Vidreres. Pel que ens vol fer creure el nostre Govern,

aquesta és l'única persona capacitada en tot Catalunya per poder fer estudis i cobrar-los ¿...?. Aquest Pla Director, el qual nosaltres no vam veure correcte i vam votar negativament, preveu que d'aquí al 2014 s'hagin de fer un seguit de projectes que representen una fortuna, quan tots podrien ser gratuïts, a part d'haver-hi una puja estimada del preu de l'aigua d'un 227% amb 6 anys.

Qui decep a qui?

Al Ple de maig es van portar a votació les bases de contractació del servei de recollida de residus municipals i neteja viària, unes bases també "copy-past" del Sr. Joan Gaya. Aquestes bases estan aprovades, però nosaltres hi vam votar en contra, perquè estan viciades i fetes a mida. Entre altres coses del plec, no trobem correcte que el comitè d'experts que hagi de valorar les propostes de les empreses estigui presidit pel que ha fet el "copy-past". No trobem bé que valori la part tècnica amb un 61% i l'econòmica només amb un 39%. Una empresa petita no tindrà cap possibilitat i això pot fer que l'empresa més cara sigui la que s'emporti les escombraries, com ha succeït en d'altres municipis. Observant les demandes de les bases, l'empresa que s'emporti les escombraries serà una que tingui un advocador vinculat, com pot ser GBI serveis, FCC o Cespa.

Qui decep a qui?

Vostè Sra. Ruth s'omple la boca dient que l'oposició l'està decebent, el poble és savi, i veurà que són vostès els que estan decebent. Estudis de tota mena, aigua, escombraries..., tot teledirigit, sinó ja veuran com CONGIAC, vinculat al Sr. Joan Gaya, s'emportarà el servei d'aigua del poble i GBI serveis de Lloret de Mar el d'escombraries. Temps al temps, i si no passa serà perquè s'ha vist el llautó.

De vegades hem sentit termes com tràfic d'influències, prevaricació, amiguisme, finançament de partits..., sort que tot això no passarà mai a Vidreres.

Qui decep a qui?

Canvis en la gestió dels residus: deixalleria i nova contrata

ENERGINIA per VIDRERES
amplament, cohesió i sostenibilitat

ENERGINIA X VIDRERES

A l'agost obrirà la nova deixalleria municipal (al costat del cementiri nou) i, si tot va bé, per la tardor tindrem nova contrata per a la neteja viària i la recollida-tractament d'escombraries, per a la vila, el polígon i Aiguaviva.

Per a la deixalleria hem optat per un model de servei públic ambiental i educatiu. Serà l'equipament que ens ha d'ajudar a reciclar el màxim possible. Això comporta tenir moltes fraccions a disposició del ciutadà, algunes es recolliran en quantitats petites, però en l'àmbit d'una recollida comarcal això és viable. La persona que faci de deixallera serà la cara amable que ens faci fàcil reciclar. Serà manetes per triar bé i desballestar, però sobretot serà educadora, fins i tot per als escolars.

Tindrà diverses funcions: tenir la deixalleria oberta per al públic, promoure la recollida selectiva en els establiments comercials, assistir els organitzadors d'actes al carrer i molt important controlar el servei real que doni l'empresa que guanyi la nova contrata: que si els carrers queden nets, que els establiments reciclin el que cal, que no desbordin contenidors, que es reculli tot alhora i no quedi brut, etc. Si no dediques un percentatge del cost al control, aquests costos es desboquen i es relaxa el servei.

Hem signat conveni del servei de deixalleria amb el Consell Comarcal, perquè el seu model ens sembla millor per al medi ambient i per promoure el reciclatge, perquè licitar-ho per contractar-ho a una empresa comportava tenir la deixalleria tancada fins més enllà de la tardor, i molt important ara que no tenim experiència perquè amb el Consell tenim transparència en els costos: sabrem quines són les necessitats reals i després podrem contractar-les al

millor preu, amb l'avantatge de tenir implantat des del primer dia el millor model, tenir l'equipament en propietat i obrir quan ens lliuren l'obra.

L'ORGÀNICA

Som dels darrers municipis de més de 5.000 habitants obligats a implantar la recollida selectiva d'orgànica que no ho hem fet encara. A més, una nova llei fixa una penalització de 10 €/tm per als residus d'on no s'hi faci recollida d'orgànica. Per evitar-la abans de fi d'any haurem de tenir implantat almenys un 10% de la recollida orgànica comercial i un 10% de la domiciliària. Amb la nova contrata, que esperem podem implantar per la tardor, recollirem porta a porta el 50% de la comercial i amb contenidors a les àrees de selectiva d'Aiguaviva, per seguir implantant en la mesura que es pugui pagar fins al 100% de la comercial i amb contenidors de vorera el 100% de punts amb contenidors d'Aiguaviva. Després anirem per implantar la recollida porta a porta d'orgànica i rebuig a la vila (només quedaran al carrer les 20 àrees de recollida selectiva que hi ha al poble).

Al respecte hi ha un debat entre si implantar-ho tot de cop a tot el poble o fer-ho sector a sector, poc a poc. Tenim estudiat que si reciclés bé l'orgànica un 80% del poble la qual cosa només es pot aconseguir recollint porta a porta el resultat econòmic seria millor que l'actual i podria rebaixar-se la taxa; però si es queda força per sota, recollir porta a porta és més car... en qualsevol cas, és cosa de temps i insistir amb l'educació ambiental per millorar el resultat. En aquesta època de crisi donem prioritat al criteri que "es pugui pagar", per tant, probablement la implantació es faci per sectors, tot i els inconvenients que té això.

Creieu que hi ha coordinació en l'equip de govern?

COMITÈ EXECUTIU LOCAL DE CDC - VIDRERES

Pot semblar una pregunta capciosa i sense sentit, fins i tot hi haurà qui digui que ja s'esforcen en fer coses (millor dit: dir coses), però la percepció que tenim és que no hi ha ordre ni govern i el pitjor de tot és que no hi ha previsió dels esdeveniments.

Ho vàrem veure amb la biblioteca. Va estar molts dies tancada, amb els trasllats fets, per manca de llum elèctrica i si ho recordeu la inauguració es va haver de fer en dues vegades, una pels vilatans i l'altra per les autoritats, a causa de la pèssima organització. Vàrem creure que això era un fet anecdòtic i que no calia cap comentari.

Però ara ens trobem en un altre cas semblant i això ja preocupa perquè indica que l'equip de govern no funciona i que només serveix per ocupar un càrrec sense saber ben bé què fer. Estem parlant de la deixalleria que ja fa temps que està acabada, però encara no funciona, perquè?: Això no ens ho diuen.

Si volen ja els ajudarem a fer-la funcionar.

En el 2003 quan Àngel Teixidor n'era l'alcalde amb CiU, tot l'equip de govern tenia clar que la deixalleria era una peça molt important pel municipi a fi de millorar i racionalitzar el reciclatge i preservar millor el nostre entorn natural. Per això hi vàrem dedicar molts esforços fins a fer-ne una realitat avui dia. De tots aquells esforços ara en comencem a veure els resultats. Però sembla que l'equip de govern actual no sap què fer-ne. Perquè està tancada la deixalleria?

A Convergència no creiem que el funcionament de la deixalleria hagi de representar un cost econòmic pel poble, ans el contrari creiem que pot donar beneficis si se sap organitzar correctament. Potser és per això que encara no funciona, perquè no saben com fer-ho.. S'han de programar actes de formació i de conscienciació en el tractament de residus, així com de la seva reutilització si cal. Aquesta tasca ja es podria haver fet mentre s'acabava la deixalleria, a què esperen?. Es gasten molts diners en fer estudis estèrils només per evadir les responsabilitats de govern i en canvi no s'hi posa interès ni esforç o dedicació per engegar projectes que són molt útils i que no necessiten cap estudi previ sinó que sols es precisa preparació i voluntat política.

Desconeixem quins passos ha fet l'equip de govern (PSC-ICV) ni quines són les seves intencions, però des de Convergència per compromís amb el poble i amb coneixements de la matèria podem ajudar-los a que funcioni millor.

Xarxa de serveis locals de promoció econòmica

El 21 de maig de 2009, 37 ajuntaments i consells comarcals de la província de Girona, entre ells l'Ajuntament de Vidreres, representat pel seu regidor de comerç Lluís Ferrer, han signat un conveni de col·laboració en matèria de promoció econòmica. Es tracta d'una

xarxa que ha aprovat la Diputació de Girona per tal de generar serveis locals de promoció econòmica que permetran el foment de l'ocupació i el desenvolupament econòmic integral i equilibrat dels municipis gironins adscrits. Aquesta xarxa, aprofitant les sinergies i la complementarietat de les entitats locals que en formen part, elaborarà un mapa de recursos del territori, amb la posada en comú de les accions que es desenvolupen en aquesta matèria a les comarques de Girona; impulsarà la creació d'una xarxa de promoció econòmica d'abast provincial; fomentarà les activitats formatives; donarà suport a les polítiques d'igualtat en matèria de promoció econòmica; coordinarà els serveis locals del territori i farà una prospecció de les necessitats de les empreses de les comarques gironines.

El vicepresident i diputat de Promoció Econòmica i Noves Tecnologies, Joan Pluma, ha destacat que "aquesta no és una competència pròpia, sinó una voluntat política, que pretén capacitar el seu entorn d'una forma efectiva i aprofitar els recursos que, per via de subvencions en la majoria dels casos, es posen a la seva disposició". Les línies d'actuació prioritàries de la Diputació de Girona, mitjançant l'àrea de

Promoció Econòmica i Noves Tecnologies, són la col·laboració en projectes relacionats amb el foment de l'ocupació i el desenvolupament econòmic integral i equilibrat dels municipis del seu àmbit territorial, que comprèn l'impuls d'una xarxa de serveis locals de promoció eco-

nòmica. Aquest grup de treball estarà constituït pels municipis, agrupacions de municipis, consells comarcals que s'han incorporat a la xarxa i la Diputació de Girona. Es concreta a nivell econòmic en una aportació anual a cada Ajuntament o consell comarcal que en formi part amb la contrapartida de disposar d'un espai i uns professionals que atenguin la representació de l'Ajuntament dins la xarxa i l'atenció al ciutadà. El treball en xarxa implicarà una nova dinàmica d'actuació, estratègica i flexible a la vegada, que permetrà una visió més àmplia i integral del territori i les noves necessitats. Mitjançant aquest treball de concertació amb les entitats locals es vol aprofitar les sinergies, complementarietats i l'efecte multiplicador de treballar en xarxa.

Vidreres hi serà present en aquesta xarxa a partir de vehicular totes les actuacions que ja es duen a terme al municipi com ara la borsa de treball, formació d'adults, suport a l'associació de comerciants, suport a les fires locals, programacions i difusions i, en definitiva, totes aquelles accions que vagin sorgint pel fet de trobar-nos dins de la xarxa que s'ha creat i que es veurà reforçada per un entorn virtual on hi haurà una interrelació permanent entre tots els municipis que han signat el conveni.

CENS DE POBLACIÓ

Del 16 de març de 2009 al 15 de juny de 2009

La població de Vidreres ha augmentat en 30 habitants. Ha passat dels 7.683 del mes de març de 2009 als 7.713 del mes de juny de 2009.

D'aquests 4.037 són homes i 3.676 són dones

Font: Padró Municipal d'Habitants

Declaració Institucional Constitució Consorci del Massís De L'ardenya-Cadiretes

EL CONSELL DEL CONSORCI

A Vidreres, 4 de juny de 2009

El massís de l'Ardenya-Cadiretes constitueix un espai fonamental per a tots els municipis que signem aquesta Carta. El massís és en bona part el context natural on vivim i és també part el nostre horitzó paisatgístic, de la nostra memòria i volem que sigui un element clau per al nostre futur. Per altra part, i tan important com el que s'acaba d'afirmar, el massís té uns valors naturals intrínsecs indiscutibles i singulars que cal protegir i reforçar.

Els darrers cinquanta anys el massís ha viscut importants transformacions: des del quasi total despoblament tradicional i abandonament de l'explotació agrària, passant per la radical transformació dels nuclis urbans del seu entorn, fins a l'aparició al seu bell mig d'assentaments residencials o d'equipaments o d'usos no sempre, o gairebé mai, ben integrats amb l'entorn.

Ja a les acaballes del franquisme, des dels diferents municipis de l'entorn, van anar apareixent entitats i persones que amb l'empenta de situacions similars –molt destacadament la que es vivia a les Gavarres– denunciaven el risc i la realitat de la degradació del massís i en reivindicaven la seva protecció. Així, els anys vuitanta van significar en no pocs casos una primera acció de preservació, sobretot per la prohibició o limitació d'urbanitzacions i, el 1992, el Pla d'Espais d'Interès Natural va definir un àmbit inicial de protecció que abastava una bona part del es pot entendre com a massís de l'Ardenya-Cadiretes.

Ara es fa un pas més. Els set municipis integrats al massís –Sant Feliu, Tossa, Lloret, Vidreres, Caldes, Llagostera i Santa Cristina, a cavall de tres comarques– constituïm un consorci que pretén no tan sols coordinar les actuacions de cadascun en relació a aquest espai –almenys les 8.552 ha del PEIN–, sinó que vol aportar també el valor afegit de pensar i actuar-hi des d'una visió de conjunt. Es constitueix, per tant, per aconseguir que l'Ardenya-Cadiretes no sigui només una part del terme de cada municipi, sinó que per ell mateix, tot ell, sigui objecte d'una acció específica i més coherent amb la seva realitat física i natural.

Fet aquest primer pas, simbòlic i imprescindible, es comença a caminar per als objectius que els estatuts defineixen:

- Vetllar per una gestió sostenible i pel manteniment dels valors naturals, culturals i paisatgístics del massís
- Generar propostes de gestió que millorin i preservin el territori
- Regular i reconduir les activitats que s'hi desenvolupen
- Potenciar el seu atractiu

En definitiva, com es diu a l'inici, el Consorci es constitueix perquè un Ardenya-Cadiretes protegit, conegut i dinàmic forma part del nostre futur com a societat més benestant, culta i integradora.

Gran èxit de participació en la segona edició del Festival Curt.doc de Vidreres

ASSOCIACIÓ CINEMATogrÀFICA NANOOK

La cerimònia de lliurament de premis va servir per cloure el Festival Internacional de Curtmetratge Documental de Vidreres Curt.doc 09. El Festival va projectar, en la seva secció oficial, setze curtmetratges de 12 països diferents i 215 persones van assistir a les projeccions a competició del festival.

El jurat, format pel crític de cinema Àngel Quintana, el realitzador Germán García, el programador Carles Puig i el productor Lluís Miñarro, va ressaltar el gran nivell dels curtmetratges que competien en el festival. Després de la deliberació va decidir atorgar el premi ATO al millor curtmetratge a Stiller abrag de Wolfram Huke. El realitzador alemany va rebre un premi amb metàl·lic de 1.200 euros i un trofeu acreditatiu.

Stiller abrag ens explica el drama de la gent que mor sola a Munic i com és enterrada de manera oficial per agents i administradors. És una reflexió sobre el fet de morir en l'anonimat més absolut.

El curt canadenc Ghosts and Gravel Roads de Mike Rollo es va endur el segon premi valorat en 600 €. Aquest curtmetratge és un inventari de memòries i llocs perduts, una metàfora per al desplaçament i per a la formació de buits i absències, en el camp canadenc.

nombrós públic, que va poder participar del cinefòrum i intercanviar idees amb el director marsellès establert al Pla de l'Estany. La resposta del públic davant el documental va ser molt positiva.

El dissabte 27, Vidreres va acollir també una trobada de mostres i festivals de cinema de les comarques de Girona, on diversos festivals gironins van debatre i reflexionar sobre quin paper tenen els festivals i mostres en aquest món de l'audiovisual gironí, i es van buscar punts de coincidència i ponts de col·laboració entre ells.

L'Associació Cinematogràfica Nanook, organitzadora del Festival, va anunciar durant el lliurament de premis que es prepara una tercera edició del Curt.doc per al 2010, ja que es vol fer un festival de llarg recorregut que es consolidi com a punt de referència ineludible del curt

A banda de la secció oficial, el Festival va programar una sessió de presentació amb el cinefòrum documental dedicada a la pel·lícula El somni, de Christophe Farnier, que va comptar amb la presència del director i un

documental. Nanook també vol augmentar el nombre d'activitats paral·leles del Festival i oferir al poble un cap de setmana a l'any on el cinema serveixi com a punt de trobada entre els vidrerencs i vidrerencues.

Una nova targeta comerç per a Vidreres

ASSOCIACIÓ DE COMERCIANTS I EMPRESES DE SERVEIS DE VIDRERES

L'Associació de Comerciants i Empreses de Serveis, coincidint amb el cinquè aniversari de l'entitat, llançarà a partir de setembre una nova versió de la targeta comerç amb molts més avantatges per a clients i associats. Aquesta targeta, que incorpora el logotip de l'ACESV i l'Ajuntament de Vidreres, obre la porta a la implantació de noves aplicacions que estiguin vinculades a serveis promoguts des de l'àmbit municipal i a la creació de promocions específiques per a cada comerç. És una targeta que, amb voluntat de cohesió ciutadana i d'enfortiment de les relacions dels vidrerenços amb el seu comerç, premia i ofereix els millors avantatges als seus usuaris, la gent de Vidreres.

associació de
comerciants i
empreses de
serveis de
vidreres

La principal novetat respecte la seva antecessora és el fet que el client es beneficiarà de les promocions a l'instant, ja que aquestes es realitzaran en línia pels Terminals Punt de Venda (TPV), és a dir, que d'aquí no gaire, en el tiquet que emetrà el TPV i

que es lliura al client s'informarà, en el mateix moment, del premi amb l'operació de compra. Una altra característica, que esperem que es pugui implementar ben aviat, és la targeta solidària, això és que un percentatge de l'operativa de la targeta pugui repercutir en alguna entitat social del municipi.

La nova targeta comerç està exempta de quotes d'alta i manteniment i, a més, la renovació també és gratuïta (en cas que ja disposis de targeta comerç, pots sol·licitar la nova gratuïtament a l'entitat bancària responsable). Entre altres facilitats, per usar-la no fa falta canviar de banc, ja que es pot domiciliar a qualsevol entitat, i un munt de facilitats més que, ben aviat, donarem a conèixer perquè te'n puguis beneficiar.

21 de juny - Solstici d'estiu
En el teu comerç...

associació de
comerciants i
empreses de
serveis de
vidreres

Aquest estiu refresca't amb el premi directe de la Targeta Comerç.

Regal directe d'un rentat de cotxe a l'Àrea de Servei BP* per als 30 primers clients que acumulin 50 euros o més en les seves compres amb la Targeta Comerç a Vidreres. Aquesta promoció és vàlida entre l'1 i el 24 de Juliol de 2009.

Ara també servei d'avís per mòbil

L'ACESV ha engegat un nou servei d'avís per missatgeria mòbil, amb l'objectiu de millorar la comunicació d'esdeveniments i de notícies relacionades amb els seus associats. Aquest servei, que de moment ja ha estat subscrit per més de la meitat de socis de l'ACESV, només s'utilitzarà en moments puntuals i és totalment gratuït. Tot i el servei, els associats, com és habitual, continuaran rebent notícies per correu electrònic i excepcionalment per carta.

És una eina senzilla i útil: ni que rebem cartes o e-mails, sovint l'activitat diària no ens permet recordar-ho tot i, en aquest cas, els recordatoris en forma de SMS també ens poden anar bé. Durant els cursos-tertúlia, per exemple, alguns

associats ens van manifestar la intenció d'assistir en algun curs en concret però, arribat el dia, no hi van pensar més.

Aquesta nova eina vol aprofitar el fenomen de l'ús universal que la societat fa del telèfon mòbil, i apropar-nos cap a aquells que no han fet el salt cap a la utilització d'altres tecnologies comunicatives com la d'Internet, menys universal i, ben mirat, també més cara. Amb el foment del contacte amb els nostres associats s'amplien els canals de comunicació que han de permetre escoltar també a la població de Vidreres, per detectar necessitats i oportunitats útils per al desenvolupament de la nostra missió, el foment de l'activitat comercial i turística del municipi.

Refresca't amb la campanya estiu

La campanya d'aquest estiu, "refresca't amb el premi directe de la targeta comerç", regala rentats per al cotxe a l'Estació de Servei BP als 30 primers clients que acumulin 50 euros o més en les seves compres amb la targeta comerç entre els dies 1 fins al 24 de juliol en els establiments de Vidreres.

Vidreres té història: en tens la foto?

La biblioteca és punt de **recollida de fotografies** representatives de la història de Vidreres per a poder fer estudis i treballs sobre la història de la població. Aquells que hi estigueu interessats dirigiu-vos al taulell.

Les fotografies originals es retornaran als seus propietaris un cop digitalitzades.

Des de la biblioteca us volem felicitar!!!

BIBLIOTECA

Felicitar-vos perquè el passat 31 de maig va fer un any de l'obertura de la nova biblioteca.

Felicitar-vos perquè durant aquest any heu utilitzat molt la biblioteca i nosaltres hem pogut triplicar els assistents.

Felicitar-vos perquè sou uns usuaris esplèndids: utilitzeu la biblioteca seguint les normes i la cuideu com si fos vostra.

Felicitar els pares i mares que duen de la mà els seus fills perquè comencin a gaudir del plaer de la lectura.

Felicitar els avis que vénen dia a dia a llegir el diari i ens mostren la seva satisfacció.

Felicitar els joves, perquè amb el seu treball hem aconseguit el reconeixement del Ministeri de Cultura i el nostre projecte ha estat presentat en el Congrés Internacional de Joventut que ha tingut lloc a Girona durant aquest mes de juny.

Felicitar els joves, també, per ser com són i perquè ens agrada tenir-los a la biblioteca.

Felicitar els nens..., la biblioteca no seria el mateix sense ells. Són el futur!

Felicitar els docents que participen de l'activitat de la biblioteca i la consideren un espai important en l'educació dels infants i els joves.

Felicitar els usuaris que vénen a aprendre. Nosaltres estem orgulloses i satisfetes de poder ensenyar.

Felicitar els membres del club de lectura per haver deixat el llistó tan alt i seguir gaudint de les lectures ara que ja fa dos anys que existeix.

En definitiva, felicitar tot aquells que creieu en la biblioteca. La biblioteca de Vidreres és com és gràcies a tots vosaltres!!!

Per molts anys!!!

PROGRAMACIÓ TARDOR 2009

SETEMBRE:

DIA 24 **Va d'òpera**, a càrrec de Va de Contes a les 18:00 h

DIA 30 Club de Lectura: Comentem l'obra **Senyoria** de Jaume Cabré a les 21:30 h

OCTUBRE:

DIA 1 Conferència-xerrada **Kinesiologia educativa** a càrrec de M. José Romero a les 20:00 h

DIA 15 Xerrada-col·loqui amb Jaume Cabré
(Activitat subvencionada per la Institució de les Lletres Catalanes) a les 19:00 h

DIA 29 **Torrem Castanyes** a càrrec de País de Xauxa a les 18:00 h

NOVEMBRE:

DIA 19 **Menja'm un conte** (Nascuts per llegir).
A càrrec de Mercè Rubí a les 18:00 h (Activitat per a nens de 0 a 4 anys)

DIA 26 **La carpeta de la Perleta** a càrrec de Perleta i els Mitjons a les 18:00 h

DESEMBRE:

DIA 3 Taller **Viatge pel món de la màgia** a càrrec del Màgic Raül.
Taller per a nens i nenes a partir de 7 anys a les 18:00 h. Places limitades. Activitat Gratuïta.
Inscripcions a la biblioteca

DIA 17 **Fem un pessebre** a càrrec de País de Xauxa a les 18:00 h

Viatge final de curs a París

ELS ALUMNES DE L'AULA DE BELLES ARTS - CENTRE CÍVIC FRANCESC LLOBET

Com en tants d'altres estudis, els alumnes de l'aula de Belles Arts del Centre Cívic ens vàrem obsequiar amb un petit viatge de final de curs i, com no podia ser d'altra manera, vàrem decidir anar a París. En total érem 15 persones entre alumnes i algun que altre acompanyant.

Tot plegat, però, només es tractava d'un cap de setmana, en què marxàvem amb avió a les sis del matí del dissabte 23 de maig per tornar a les deu de la nit del diumenge 24 de maig. Amb una agenda carregada d'infininitat de possibles visites per al dissabte, i hora d'entrada concertada al museu del "Louvre" per a mig matí del diumenge, com no podia ser d'altra manera...

que tots ens hem deixat el paraigües a l'hotel... Fantàstic! Cal, doncs, cercar lloc per dinar i alhora romandre a l'aixopluc mentre duri la pluja. Ho aconseguim, no sense certa dificultat, ja que trobar taula per a quinze no resulta senzill.

Bo i dinats, ens partim en dos grups; els uns cap a la Tour Eiffel i Montmartre, els altres cap al museu d'Orsay (museu on s'hi conserva la més gran col·lecció de l'època impressionista), per retrobar-nos tots plegats al capvespre a Notre Dame. Un cel gris amb alguna clariana se'ns torna rogenic de sobte i unes tènues llums comencen a il·luminar els edificis que ens envolten.

Arribats a París, cap a les 11 del migdia, ja ens trobàvem als "Champs Elisés" no sense abans, però, haver perdut més d'una hora a la recepció de l'hotel, per consignar les maletes. Renoi... quin "cafre" que ens va tocar com a recepcionista! I això que ens va dir que ell era l'alumne més avantatjat en l'assignatura de castellà de la seva escola. Total, que esmolant el nostre refinat francès i per comunicació telefònica, el propietari de l'hotel ens va rebre l'equipatge. Des d'aquí: moltes gràcies... Com deia, ens trobem al bell mig dels Camps Elisés, i plànol de París en mà, confeccionem, no sense dificultats, la nostra guia turística. Tot passejant vàrem arribar a la plaça de la Concòrdia, d'aquí tot travessant el Sena pel pont que porta el mateix nom que la seva plaça, arribem al parlament francès, i d'aquí al Palau de Les Invalides. Anècdota: se'ns posa a ploure i resulta

Cal cercar lloc per sopar i sense perdre temps ens dirigim cap al barri Llatí, on de bell nou trobar taula per menjar es converteix en una odissea, i no és per falta de locals, no, sinó que quan els diem que volem taula per a quinze, la resposta és que no disposen de tant d'espai; al final, però, ens encabim en una espècie de restaurant Italià? Menjats i beguts, tan sols ens queda fer la passejada amb el Bateau-mouche, per sort arribem a temps per agafar el darrer bitllet abans no taquin guixetes... París la Nuit, OH LA LA!!!

Arribats a l'hotel, a quarts de dues de la matinada, cansats com si haguessim pujat al Puigmal o a l'Aneto, ens repartim per les habitacions, disposats a dormir, sense fer ni festa del pijama ni corredisses per les habitacions de l'hotel. Un altre dia serà...

L'endemà, i després d'esmorzar, com si ens hi anés la vida, ens dirigim cap al museu del Louvre, recollim les entrades, fem una darrera reunió on parlem del que hi podrem contemplar a dins del museu (que no és poc) i ens donem les darreres consignes per tal de no perdre'ns. Això succeïa als voltants de quarts d'onze, ja que a les onze en punt ja ens hàviem perdut!!! Genial.

Cap a quarts de quatre tots a dinar, i després ens vàrem tornar a partir, aquest cop en tres grups, els uns cap a Notre Dame (el dia abans no tots la vàrem poder veure de dins, la catedral), els altres cap a la Tour Eiffel i els darrers cap a no sé quin cementiri, que hi havia no sé qui enterrat; tot plegat per arrodonir un cansament que es començava a posar de manifest, arrossegant els peus com ànimes en pena, per retrobar-nos a les set de la tarda a l'estació d'autobusos, per fer cap a l'aeroport, i així cap a casa, cansats. Això sí, molt contents amb el nostre viatge de final de curs.

Tot plegat, però, el fet de fer aquesta excursió no s'entendria si no s'explica una mica, ja que és el primer cop que

fem aquesta activitat com a alumnes de l'aula de Belles Arts, i això respon a la trajectòria que com a "Aula" hem portat a terme aquest darrer curs on, amb l'ajut d'en Manel, el nostre professor, qui ens ha ensenyat, de forma estructurada i evolutiva, les tècniques bàsiques de dibuix (llapis, carbó, sanguina, etc...) i també d'execució (esbós, perspectiva, enquadrament, etc...).

Tal vegada potser no haurà estat un any molt productiu amb obra pròpia, ja que era a l'únic que ens dedicàvem els darrers anys, però sí que podem dir que entre les classes de tècnica, les classes magistrals i les d'història de l'art, així com monogràfiques dedicades a la teoria del color, Leonardo Davinci, i també a la classe amb model presencial, etc... i als debats que entre nosaltres mateixos hem anat generant, i també a la presència d'artistes locals que ens han explicat com treballen, podem dir que ens hem enriquit i alhora hem progressat en la nostra voluntat de pintar i sentir-nos artistes, encara que sigui només per trobar-nos millor, unes hores a la setmana, cosa que aprofitem per agrair al Centre Cívic, que ens presta l'espai idoni per dur a bon port aquesta activitat.

1a Orquestrada de les comarques de Girona

ESTHER CARRILLO PULIDO - PROFESSORA COORDINADORA DE L'ACTIVITAT

L'Auditori de Girona va acollir el passat dissabte 16 de maig la 1a Orquestrada de les comarques de Girona organitzada pel Conservatori Isaac. La idea neix amb la voluntat d'oferir una experiència musical de primer ordre als alumnes de nivell elemental i dels primers cursos de grau professional de les comarques gironines.

Els alumnes de les escoles participants han pogut formar part d'una activitat oberta i participativa, compartint motivacions per a l'estudi del seu instrument. Ha estat un punt de trobada a nivell musical i humà per a tots aquells nens i nenes, professors i professores que dediquen part de la seva vida a l'aprenentatge i a l'ensenyament de la música.

El concert estava estructurat en tres parts: formació coral, orquestra de corda, orquestra de banda i orquestra simfònica.

Les peces interpretades eren de compositors tan il·lustres com Händel, Tchaikovsky, Schubert, etc.

Com a representats de l'Escala Municipal de Música de Vidreres hi varen assistir els alumnes: Maria Castillo, Mari-ona Bordas, Cristina Fernández, Nacha Palomeque, Carla Pérez, Judith Reina, Aïna Soley, Aïda Cuello, Narcís Figueras, Marc Padilla, Ariadna Vilajoliu, Magda Peralta, Marc Baltrons, Andreu Mercader, Sílvia Lanao, Noelia Medina, Ton Checa i Miguel Placin: un total de 18 instrumentistes que han compartit aquesta excepcional vivència que ja forma part de la seva experiència entorn la seva vida musical.

Personalment, i en nom de tot el públic assistent, he de dir "xapó" als directors, professors, organització, espai, posta en escena, musicalitat... i, sobretot, "Olé" a tots els nois i noies: Gràcies pel GRAN ESPECTACLE que ens vàreu oferir!

Activitats del Grup Vitraris

GRUP VITRARIS

Aprofitem l'espai que ens ofereix El Rec Clar per fer un breu repàs de les diverses activitats que hem dut a terme des de l'associació aquest últim trimestre. Us les presentem dividides en les quatre seccions habituals:

▶ SECCIÓ DE L'ATENEU

Des d'aquesta secció, durant aquest trimestre, hem apostat per dues maneres diferents d'entendre i analitzar problemes emblemàtics de la Catalunya d'avui.

15 d'abril. Toni Strubell. Presentació del llibre "El moment de dir prou. La manifesta incompatibilitat amb Espanya".

La conferència amena d'Strubell va ser seguida per un bon nombre de públic que va poder gaudir d'una altra manera –més crítica– d'entendre la relació de Catalunya i Espanya.

22 de maig. Biel Jover. "Com una crisi financera fa emergir una crisi econòmica i mediambiental".

El tema de la crisi, tan a bastament tractat, també fou analitzat des d'un punt de vista poc corrent per Biel Jover. El debat que s'hi creà va ser prou interessant com per generar moltes preguntes i respostes entre el públic assistent a l'acte.

Primer premi en el concurs de fotografia de la pujada a Caulès. Autora: Helena Ordoñez. Títol: La llum.

▶ SECCIÓ DEL CINEFÒRUM

La secció cinematogràfica és, segurament, la que necessita menys presentació perquè és la més consolidada i la que compta amb nombre de públic més fidel (una trentena de persones d'edats molts diferents). Des de Vitraris creiem que l'èxit de la secció està tant en la tria de les pel·lícules (seleccionades a partir de criteris culturals i no comercials) com en els interessants debats que es generen després de la visió dels films. La copeta de cava i el mos de coca mentre dura el debat acaben d'ajudar a crear una atmosfera agradable per al públic que hi assisteix. Les pel·lícules vistes en aquest trimestre són:

17 d'abril. Baran. Director Majid Majidi.

15 de maig. Fahrenheit 451.
Director: François Truffaut.

19 de juny. Pequeña miss Sunshine.
Director: Johathan Dayton i Valerie Faris.

▶ SECCIÓ COSTUMS I TRADICIONS

19 d'abril. Pujada a Caulès.

Per segon any consecutiu, hem volgut ajudar a organitzar la pujada a Caulès que, enguany, presentava una novetat: la recollida de diners per ajudar a restaurar l'ermita. Les quatre entitats coorganitzadores –Sporting Caulès, Salvem el Pla, Els Ranxers i Vitraris– vam proposar als nostres socis i a tothom que s'hi volgués adherir, la participació en la pujada i en el dinar de germanor. També vam poder assistir a una pedagògica visita guiada per l'entorn i a una exposició ben interessant sobre la història de l'ermita.

La pujada a Caulès. Autor J.V.

Festa de Sant Joan. Autor: J.V.

No cal dir que la participació de públic va ser un èxit. Des de Vitraris aprofitem aquest article per donar les gràcies a tots els vidrerencs que hi van col·laborar.

23 de juny. Festa de Sant Joan: amb l'arribada de la flama del Canigó, el muntatge de la foguera de Sant Joan i el sopar popular.

Aquesta és una altra de les activitats que hem recuperat i que ha tingut una excel·lent acollida per part del vidrerencs. Cada any, unes tres-centes persones podem viure una festa tan popular com la de Sant Joan a fora el carrer, acompanyats d'una gran foguera, de petards i dels coets acostumats. L'any proper intentarem incloure-hi alguna novetat que ajudi a augmentar la màgia d'aquesta nit d'estiu.

► SECCIÓ SORTIDES LÚDIQUES I CULTURALS

24 de maig. Passejada guiada pels estanys de Sils.

L'interès de la passejada pels estanys era permetre donar a conèixer un patrimoni desconegut o poc visitat a través d'una sortida relaxada i lúdica. Hi vam participar més de quaranta persones d'edats diverses que vam ser degudament assessorats per uns guies professionals que ens van explicar els "ets i uts" dels estanys i del nostre entorn més immediat.

11 i 12 de juliol. Sortida a Madrid i visita del Madrid dels àustries, del Museu del Prado al Parque del Retiro i al Madrid més popular.

L'objectiu d'aquesta activitat era animar tothom a fer turisme cultural, ja sigui a través de la visita a museus, a través de passejades per indrets emblemàtics de les ciutats visitades o degustant la gastronomia pròpia de cada territori. Vam anar-hi trenta-una persones sota el guiatge de l'Assumpta Valls, que ens havia organitzat perfectament la sortida i que ens va permetre conèixer el Madrid més rellevant en poc més d'un dia i mig. A les visites als museus i al Madrid dels àustries ens hi van acompanyar unes guies que ens van fer molt agradable la nostra estada a la capital castellana.

Visita guiada als estanys de Sils. Autora: C.S.

Vet aquí un breu resum de les activitats més rellevants que hem dut a terme des de Vitraris. Us agraïm l'ajuda a tots els que, d'alguna manera, hi heu participat i, als que encara no ho heu fet, us animeu a fer-vos-en socis, a col·laborar amb nosaltres o a deixar-vos caure per algunes de les nostres propostes per gaudir-ne. Gràcies a tots i a totes.

Casal del jubilat i pensionista

▶ ASSEMBLEA ORDINÀRIA

D'acord amb els nostres estatuts, el dimarts 28 d'abril vam celebrar l'assemblea general ordinària corresponent a l'any 2009.

Pel motiu de presentar-se una candidatura disposada a substituir la junta actual, i per haver presentat aquesta la dimissió a última hora, es va procedir a efectuar una votació entre els socis presents en presència del regidor de Gent Gran, Lluís Ferrer, per resoldre quina junta havia de continuar regint el nostre casal: si s'acceptava la dimissió de la junta i la candidatura presentada passava a ser la nova junta o la dimissió no era acceptada.

El resultat va ser àmpliament favorable a la candidatura presentada, de manera que va generar que a partir d'aquest dia el Casal del Jubilat i Pensionista de Vidreres estigués administrat per una nova junta, que formarien: Rosa Raset, presidenta; Rosa Ferrer, Josep Pla, i Albert Falguera, amb el càrrec a decidir.

▶ TROBADA DE CASALS DE LA SELVA

La vam celebrar el dijous 7 de maig, amb missa a l'església de Sant Feliu de Guíxols i dinar d'agermanament al restaurant "La Terrassa" de Platja d'Aro. Ens vam reunir jubilats i pensionistes de set pobles de la Selva, i va sortir una festa prou lluïda i emotiva.

▶ XVII JORNADES A LA LLAR

Durant el més de maig el Centre Cívic ens va facilitar l'ocasió de donar dues interessants xerrades en el nostre casal.

El dimarts 12 va ser a càrrec de la psicòloga de la Fundació Alzheimer de Catalunya, Eva Antolín Agustí, qui va donar interessants comentaris i consells sobre aquesta malaltia. I el dimarts 26 va ser Imma Nanguet, especialista en nutrició, qui ens parlà d'alimentació.

En acabar la xerrada, el conseller de Cultura féu entrega d'un llibre, regal de l'Ajuntament, a tots els assistents.

▶ ASSEMBLEA EXTRAORDINÀRIA

Tal com s'havia anunciat en l'assemblea ordinària de data 28 d'abril, el dia 30 de maig és portà a cap una assemblea extraordinària per donar a conèixer a tots els socis la composició definitiva de la nova junta directiva: presidenta, Rosa Raset; vicepresidenta, Rosa Ferrer; secretari, Josep Pla i tresorer, Albert Falgueras, amb el suport dels vocals Ascensió Garrido, Maria Vilà, Joaquim Bienvenido i Juan Peinado.

Demanem la col·laboració de tots els socis a fi d'aconseguir, tots plegats, molts encerts en la nostra gestió com a junta directiva.

▶ TROBADA COMARCAL DE GIMNÀSTICA

Va tenir lloc a Caldes de Malavella el dia 9 de juny. El nostre casal hi va participar amb un grup de 33 gimnastes, que resultà ser el grup més nombros, conduït per la professora Maria. La trobada restà closa amb un dinar d'agermanament molt animat.

▶ EXCURSIONS

El 10 de juny vam visitar l'Alt Empordà. Vam anar a esmorzar a Roses, amb una abundosa sardinada. A continuació vam dirigir-nos a Sant Pere Pescador vorejant el parc nacional dels Aiguamolls de l'Empordà. Vam visitar l'Escala i, passant molt a prop de les Ruïnes d'Empúries, visitarem Sant Martí d'Empúries. Tornarem a dinar a Roses amb ball de fi de festa i cap a casa, havent passat un dia complet de goig.

▶ FIRA DE MANUALITATS

Enguany ha estat organitzada pel Casal de Breda, amb el suport del Consell Consultiu de la Gent Gran de la Selva. Celebrada el diumenge 28 de juny, el nostre casal ha participat en aquesta fira com ja és tradicional, passant-hi un bon matí, gaudint d'una franca relació social amb la gent dels altres deu casals participants. Havent dinat vam ser obsequiats amb una magnífica desfilada de vestits de paper, ben escasent en una fira de manualitats.

A la llar d'infants, anem de colònies!!!

LLAR D'INFANTS

En la programació de les activitats de la llar, les colònies són una manera de posar fi a la tasca feta amb els nens i nenes a la llar d'infants durant tot el curs.

Per què anem de colònies?

Perquè la convivència durant dos dies i una nit en una casa de colònies adequada, amb condicions i entorn adients per a l'atenció dels més petits, suposa una experiència nova, enriquidora, divertida i estimulante, tant per als nens i nenes com per a les mateixes educadores.

Què hi fem?

- Continuem amb la tasca dels hàbits bàsics i les rutines apreses durant el curs i amb els quals els nens i les nenes han progressat bastant: alimentació, dormir, neteja, vestir-se i desvestir-se, control d'esfínters, etc.
- Experimentem noves sensacions pel canvi de casa i la situació (anem a dormir tots junts, ens despertem junts...).
- Fem un taller, un joc de nit, ens expliquen contes...
- Aprenem a conviure, a establir hàbits de convivència i de relació entre nosaltres i l'entorn, en un lloc diferent de casa i de la llar d'infants, de la mà de les educadores de la Llar i de les monitores que trobem a la casa de colònies.
- I moltes coses més!!

Quan arribem i ens retrobem amb les nostres famílies les sensacions i emocions que experimentem tots plegats segur que no les oblidarem mai. Anar de colònies amb els més petits sembla una activitat un xic agosarada, però nosaltres pensem que no, sempre que es pugui fer amb la motivació i condicions adequades.

Aquest any hem anat de colònies a Can Maiol, ja és una tradició! Hem viscut una experiència molt intensa durant dos dies amb tots els nens i nenes de la Llar i les

educadores. Tots a l'autocar amb la samarreta dels xais, estem molt simpàtics i divertits! Anem a passejar per Sant Andreu Salou, recollim flors i fins i tot donem de menjar als xais i a les gallines. I el més esperat: el joc de nit! Amb les llanternes vam ajudar el llop i els porquets a trobar els xais perduts per celebrar una gran festa.

Molt tard, cap al llit molt cansats, però plens d'emocions. Al matí, una activitat de pagès, en la qual no hi han faltat les gallines, els paons, els conills, l'hort i una plantada d'enciam. I l'atracció del dia, una passejada amb la burra Lola i el burro Tonet.

Tot plegat, molt divertit i emocionant!

Des de la Llar d'infants us desitgem un bon estiu!

Aquest curs s'han engegat a l'escola diversos projectes multidisciplinaris

CEIP SANT ISCLE

L'hort ecològic a cycle inicial, els volcans a cycle mitjà, la pissarra digital a cycle superior, els animals a educació infantil..., són alguns dels projectes que des de l'escola s'han iniciat, amb l'objectiu que els alumnes aprenguin a treballar de manera cooperativa i en equip, ja que pensem que el desenvolupament de projectes afavoreix la cohesió del grup i la construcció de coneixements significatius. Podeu consultar el desenvolupament d'aquests projectes a la plana web: www.xtec.es/ceip-santiscle-vidreres.

► L'HORT ECOLÒGIC A CYCLE INICIAL

El projecte de l'hort ecològic ens ha entusiasmat des del primer dia. El nostre hort esdevé una nova eina que contribueix a l'educació dels nostres alumnes. Amb aquest projecte volem potenciar uns hàbits i unes actituds de conservació i respecte per la natura, tot aplicant d'una forma pràctica els coneixements de medi natural. Amb l'hort aprenem de forma lúdica.

Vam introduir el projecte a partir del conte "Els amics de l'hort" i a partir d'aquí va començar el treball: preparar la terra i airejar-la, fer les rases, abonar, regar, plantar, treure les males herbes..., i collir els fruits. Hem conreat plantes pròpies de l'hivern: alls,

faves, bledes, escaroles, maduixes, cols... Els alumnes han estat a l'aguait cada dia de les novetats que s'observaven a l'hort i ha estat un tema de conversa permanent.

► FESTA DE FI DE CURS

Hem acomiadat els companys de sisè amb una festa emotiva i amb la participació de tota l'escola, tot desitjant-los una bona entrada a l'institut. Ells i elles han representat una obra de teatre mig catalana i mig italiana, també han ballat *twist* i *country*, han cantat cançons i han fet que ens divertim molt. Hem acabat el curs divertint-nos amb un grup d'animació que, a més a més de cantar i fer-nos ballar, ens ha remullat amb aigua i escuma, tota una novetat per a la majoria d'alumnes.

Bon estiu a tothom!!!

Festa de cloenda del 25è aniversari de l'escola

CEIP SALVADOR ESPRIU

Aquest curs ha estat una mica més mogut que de costum perquè hem preparat diferents activitats per a la celebració del 25è aniversari de l'escola. Els nens i nenes de 6è curs hem anat donant algun cop de mà en la preparació de les diferents activitats que hem viscut amb molta il·lusió.

nens i nenes de 6è va ser presentar i fer la narració de cadascuna de les diferents parts de què es componia la cantata. Tots els alumnes ho van preparar amb moltes ganes i la veritat és que va quedar molt bonic.

Un intent de pluja ens va fer dubtar si podríem seguir endavant amb la festa o no, però per sort només va ser un intent i vam poder continuar-la.

El dia 20 de juny vam fer el comiat dels nens i nenes de 6è que l'any vinent anirem a l'IES. Els alumnes vam preparar un discurs que vam llegir a tothom i els mestres en van fer un altre. Més tard, tots els alumnes de l'escola, des de P-3 fins a 6è, agrupats per cicles, vam cantar una cantata on s'explicava tota la història de l'escola al llarg d'aquests 25 anys. Els diferents grups d'alumnes vam lluir una gorra que ens va regalar l'escola amb el logotip de la celebració. La tasca dels

Tal com es fa cada any per part de l'AMPA, aquesta vegada la comissió del 25è aniversari va organitzar el sopar, tot fent coincidir la festa fi de curs amb la cloenda de l'any dedicat al 25è aniversari. Així, es va ampliar la invitació al sopar a tots aquells exmestres i exalumnes de l'escola que juntament amb els pares, alumnes i mestres actuals volguessin celebrar l'acte de cloenda plegats.

Durant tota la vetllada també es va poder visitar el trencaclosques gegant que decora l'espai central de l'edifici principal i l'exposició amb treballs, llibretes, quaderns de notes, fotografies d'excursions i de viatges, gegants i capgrossos i records d'allò més variats, que van anar aportant les diferents promocions que des del 1983 han passat per l'escola. En certs moments, la biblioteca de l'escola es va fer petita de la quantitat de gent que s'aturava a rememorar bells vells temps!

S'acaba un curs amb nous projectes

LLUÍS HERNÁNDEZ PÉREZ - IES VIDRERES

Al llarg del curs escolar 2008-2009 a l'IES Vidreres s'ha desenvolupat un nou concepte de gestió basat en la planificació estratègica en el marc del Projecte PROA.

A l'IES Vidreres hem traçat tres objectius fonamentals a assolir en un període màxim de 4 anys. Dos d'ells són de caire preceptiu i definits per l'administració educativa –millora dels resultats acadèmics i millora de la cohesió social– mentre que el darrer objectiu –millora de la imatge del centre– presenta un caire de tipus voluntari.

En el darrer curs escolar s'ha articulat un Pla d'acció immediata i s'ha dissenyat la planificació estratègica. En aquest procés hi ha participat activament el claustre de professors i professores, un grup impulsor i l'equip directiu. Val a dir que les famílies i l'alumnat han tingut un paper fonamental en el desenvolupament de les diferents accions –especialment en l'avaluació global diagnòstica–, ja que a partir de les seves opinions i referències s'han detectat aspectes que tenen a veure amb la percepció dels diferents processos –de gestió, convivència i procedimentals– que es donen en el nostre institut.

Dins d'aquest marc de gestió s'han iniciat accions molt concretes que cerquen la millora del rendiment escolar, l'atenció a la diversitat, la millora de la convivència i la cohesió social. En destaquen tres: la primera és el TEA. Es tracta d'un taller d'estudi avançat on els alumnes d'ESO i batxillerat que tenen més d'un 8 en matemàtiques, física

i química han pogut accedir a una ampliació dels continguts d'aquestes matèries per tal d'aprofitar de forma més eficient les seves potencialitats acadèmiques. Aquesta acció s'ha dut a terme a través de la plataforma educativa virtual BonesNotes.cat.

Una altra acció fonamental ha estat l'articulació d'un conjunt de mesures dirigides a l'acompanyament escolar d'alumnes que presenten problemàtiques socioafectives a través de la intervenció directa d'un educador social. D'altra banda, l'educador social ha treballat sobre diferents línies de treball: suport tutorial, control de dinàmiques perjudicials en els passadissos del centre i atencions individualitzades a alumnes que presenten dificultats d'aprenentatge.

Finalment, s'han endegat accions emmarcades dins del programa de voluntariat per la llengua en les quals els alumnes nous poden disposar d'hores de conversa directa en català amb alumnes del centre. Aquesta acció s'ha potenciat a través de l'actuació directa del coordinador LIC i de les dinàmiques creades a l'aula d'acollida.

D'altra banda, l'IES Vidreres disposa d'una Unitat d'Escolarització Compartida (UEC) adreçada a un número reduït d'alumnes que cursen un currículum específic desenvolupat de forma majoritària en el centre cívic.

L'aula taller a tercer d'ESO permet contemplar la diversitat d'interessos dels alumnes tot propiciant currículums particulars que preveuen activitats de tipus pràctic amb l'objectiu de preparar aquests joves per al món laboral. Amb tot, és el projecte singular Fractal –desenvolupat per als alumnes de quart d'ESO– el que s'ha convertit en un referent fonamental del nostre centre. Aquest projecte –avalat per l'Ajuntament de Vidreres, el Departament d'Educació i l'Institut– permet que els alumnes puguin compaginar un currículum pedagògic bàsic (60%) amb una formació pràctica en empreses del poble.

Els alumnes de 2n de batxillerat els més grans de l'IES

També s'han millorat els processos de traspàs d'informació entre les escoles de primària i l'IES, s'ha creat un sistema estadístic que permeti observar de forma precisa els diferents resultats acadèmics dels alumnes i s'han introduït nous mecanismes de cooperació amb l'AMPA.

Dins de l'àmbit formatiu s'ha desenvolupat un assessorament per als professors i professores del centre entorn a la resolució de conductes disruptives, que ha permès l'elaboració d'un protocol de mediació per al centre. Respecte d'aquest àmbit, al llarg el proper curs ens centrarem en l'assessorament per a la confecció d'un Pla d'acció tutorial i el treball en entorns virtuals Moodle.

A nivell d'infraestructures s'han aplicat polítiques de millora contínua, especialment en camps que propicien la millora dels estàndards de qualitat del medi ambient, de millora de l'eficiència energètica i de la implementació de les noves tecnologies (TIC) a l'Institut (wifi, renovació d'ordinadors i maquinari, instal·lació de canons i projectors...).

El proper curs escolar resultarà cabdal per tal d'iniciar un seguit d'activitats que, sens dubte, poden canviar les diferents dinàmiques del centre i adaptar de forma més

eficient els recursos a les diferents necessitats que presenta la nostra comunitat educativa. Destaquem la contractació d'un tècnic d'Integració Social encarregat del control exhaustiu de l'absentisme escolar, de la dinamització dels patis i hores d'esbarjo i el monitoratge de tallers de benestar o d'estudi assistit per a alumnes que presentin dificultats d'aprenentatge per a problemes de caire social, familiar o afectiu. D'altra banda, es potenciarà la comissió de delegats, les relacions amb el teixit industrial, empresarial i institucional de la zona i la millora de la convivència a partir de l'aplicació de processos de mediació i convivència i l'aparició de figures com l'acompanyant-guia que permetin anul·lar possibles situacions d'assetjament escolar.

En definitiva, aquest ha estat un curs amb molta càrrega de treball, però que ha generat unes perspectives de canvi i de millora en els diferents membres de la comunitat educativa. Els professionals de l'IES Vidreres estem disposats a assumir un paper dinamitzador envers aquestes noves perspectives, tot assumint els nous processos definits dins la planificació estratègica i en el nou projecte directiu que s'estendrà fins al curs 2012-2013. En aquest context la participació de tots els membres de la comunitat educativa –alumnes, famílies i professorat– resulta imprescindible.

Temps era temps

Professors: Joan Rigau (esquerra) Josep Plaza (dreta).

D'esquerra a dreta: Joan Genové, Josep Tarrés Alucó, Jordi Vives Soler, Jaume Sunyer Barnés, Pere Massa Gené, Enric Ros Carreras, Antoni Doltra Pasqual | Josep M. Joana Carreras, Joan Romaguera Ball-llosera, Jordi Mercader Costas, Enric Llinàs Mullera, Josep Tusçà Carreras, Angel Doltra Pasqual, Josep Maynegre Dalmau, Josep Costas Busquets | Francisco Llinàs Deulofeu, Enric Clapés Bancells, Jaume Colls Ball-llosera, Daniel Clupés Barnés, Pere Bosch Augué, Josep Martorell Sagrera, Josep Cañet Gelmà, Joan Grimal Carreras, Pepito (fill d'un Guàrdia Civil) | Josep M. Balmanya Madrenys, Marcial Plaza (fill d'un Guàrdia Civil), Josep Llinàs Mullera, Josep Oller Clapés, Emilio Blanc Oliveras, Joan Vila Sardà, Josep Vila Sardà. FOTO CEDIDA PER: JOSEP COSTAS.

L'estat dels rius (I)

EDUARD ADROBAU

A principis d'estiu es va celebrar l'acte reivindicatiu del *Big Jump*, i moltes entitats han aprofitat per reclamar un bon estat ecològic de les nostres masses d'aigua, i especialment dels rius.

És important reivindicar la salut dels nostres rius i el compliment del que diu la directiva marc de l'aigua (DMA) en relació amb la qualitat de les aigües dels rius del nostre país. Només la recuperació dels rius com a ecosistemes farà possible que aquests deixin de ser clavegueres o canals secs, o mers portadors d'un recurs que circula d'una banda a l'altra. Fent el paral·lelisme d'un bany que només és possible si l'aigua és de qualitat, aquesta jornada ens recorda que, avui en dia, a molts rius dels Països Catalans no ens hi podem banyar per la qualitat deficient de les seves aigües, i això cal revertir-ho.

D'altra banda, cal deixar clar que sovint els problemes no vénen provocats només per una qualitat deficient, sinó també per una manca de cabal. De fet, la quantitat i la qualitat de l'aigua tenen una gran relació que sovint, des de posicions interessades, s'ha intentat obviar. Així,enguany, tal com ja es féu l'any passat, alguns ciutadans es manifestaran al riu Llobregat per reivindicar el seu cabal ambiental; i també ho faran al riu Gaià (comarques de Tarragona), on la *Plataforma Salvem Gaià* no fa gaire ha celebrat deu anys de lluita per aquest riu, que no arriba a mar per culpa d'una presa que actualment ha perdut el sentit. I encara un altre exemple que ens toca molt de prop, i que –almenys en part– gràcies a la pressió que s'ha fet, s'està

començant a redreçar: el cas del Ter. Després d'anys de negociacions i de moltes entitats que mantenen una actitud ferma, fa unes setmanes es publicà per part del Departament de Medi Ambient i Habitatge de la Generalitat de Catalunya un document que planteja, per primera vegada, el retorn de cabals d'aquest riu, és a dir: una reducció progressiva dels cabals transvasats del riu Ter cap a la regió metropolitana de Barcelona, que comença amb la imminent posada en marxa de la dessalinitzadora del Prat de Llobregat i acaba l'any 2015. Així, es reduirà el sagnant transvasament –que s'enduu sistemàticament tres quartes parts d'aquest riu cap a l'àrea urbana de Barcelona, amb el beneplàcit d'entitats que estaven disposades a lluitar contra els transvasaments en genèric, però que ens han deixat pràcticament sols a l'hora de defensar el transvasament més greu del Principat, el del Ter –des dels 190 hm³/any actuals (mitjana 2000-2007) als 115 pre-

vistos per a l'horitzó 2015. És la demostració que el territori té coneixement, perseverança, valentia i rigor, i la prova també que la feina ben feta dona els seus fruits. Avui en dia la recuperació del Ter ha passat de ser una reivindicació vague per ser una realitat imminent.

Ara hem de denunciar aquells que miren cap una altra banda quan es denuncia el mal ús que es fa de l'aigua de l'Ebre aigües amunt del riu, aigües que serveixen per transformar secans en regadius intensius situats en zones àrides i semidesèrtiques com els Monegros, i que només serveixen per perdre tones de biodiversitat transformades anualment en blat de moro o, fins i tot, d'arròs, i a més, és una activitat econòmica que no podrà perdurar en el temps, ja que cada vegada que es rega els camps es van salinitzant, fins al moment en què no podrà créixer res. El cabal del principal riu del Principat està molt més afectat per actuacions que queden fora de l'àmbit competencial català –sota el domini de la *Confederación Hidrográfica del Ebro*– que no pas per possibles

interconnexions dins el nostre país, malgrat l'asimetria de titulars que produiria una cosa i altra. Cal dir-ho ben clar, l'enemic no és Barcelona, sinó una gestió esbiaixada i recelosa del desenvolupament del nostre país, una gestió que s'ha mogut per molts eslògans i demagògia i per molt poc sentit comú, una gestió promoguda sovint des de fora del nostre país, amb idees i paraules tan boniques com buides, una gestió que, per exemple, ha dimonitzat paraules com "transvasament" en pro d'una pretesa *nova cultura de l'aigua* que, paradoxalment, consolidava vells transvasaments i n'ignorava volgutament els seus impactes. Aquesta gestió ha promogut enfrontaments entre territoris més que no pas una cerca de solucions que beneficiessin a tots els catalans.

De la mateixa manera que la societat civil ha valorat críticament la gestió de l'aigua del nostre país, també ofereix propostes per continuar treballant. Després d'aquesta petita victòria amb el riu Ter, ara la lluita continua a tants rius, rieres, torrents, aiguamolls, estanys i llacunes com hi hagi.

Descomposició intestinal

ISABEL ADZET RIBA - LLICENCIADA EN FARMÀCIA

La descomposició intestinal, coneguda com a diarrea, és l'augment de freqüència d'evacuació de femtes líquides o semilíquides. Normalment és un problema que en un pocs dies es resol sense un tractament especial.

El fet que el nombre de deposicions sigui més freqüent pot donar lloc a deshidratació, que és la pèrdua de sals i aigua.

La diarrea en adults normalment és lleu i es resol de manera ràpida sense complicacions, mentre que en els bebès, nens i gent gran la diarrea pot causar deshidratació molt ràpidament.

Els signes de deshidratació són: ulls enfonsats, mucosa oral seca, ulls secs, disminució de la turgència de la pell en pessigar...

► TIPUS DE DIARREA SEGONS L'AGENT QUE LA CAUSA

Diarrea infecciosa: causada per virus, bacteries, paràsits. **Diarrea no infecciosa:** alimentària, fàrmacs (antibiòtics, laxants que continguin magnesi, quimioteràpia), malalties intestinals...

► SIGNES D'ALARMA DAVANT D'UNA DIARREA

Busqui atenció mèdica si la diarrea es prolonga més de 3 dies, si és molt severa, té febre alta, vòmits intensos, sang en les femtes, dolor abdominal, símptomes de deshidratació, o si ha viatjat recentment a algun país estranger.

► TRACTAMENT

L'objectiu del tractament de la diarrea és la rehidratació. Per tal d'aconseguir-la cal la reposició urgent d'aigua i electrolits en les mateixes proporcions que es produeixen les pèrdues.

Per aconseguir-ho s'usen les solucions de rehidratació oral, una teràpia que es pot aplicar a qualsevol edat independentment del patògen causant. La quantitat que s'ha d'administrar es calcula d'acord amb el pes corporal i de la gravetat del quadre.

En restablir les sals i rehidratar, es permet a l'organisme recuperar-se fent que la diarrea pari normalment per si sola.

Com a líquid de rehidratació és preferible utilitzar les solucions comercials, ja que es troben correctament formulades i amb la proporció correcta de sals i aigua que requereix l'organisme. A més de la solució de rehidratació, es pot beure aigua d'arròs, llimonada o te.

Segons la causa de la descomposició el pacient pot necessitar medicació per aturar la diarrea o tractar la infecció.

MESURES HIGIÈNIQUES I DIETÈTIQUES

- No s'ha de prolongar el dejú més de 24 hores, ja que el menjar ajuda a mantenir un bon estat nutricional.
- No s'han de prendre aliments sòlids durant les primeres hores.
- Cal menjar aliments tous o triturats.
- És millor menjar aliments que no siguin ni molt freds ni molt calents.
- Cal rentar-se freqüentment les mans, per evitar reinfeccions.

S'ha d'evitar la llet durant els dies que duri la diarrea i uns dies posteriors. Els lactants amb diarrea aguda toleren bé la llet de la mare, tot i el seu contingut elevat

en lactosa. Les indicacions de la llet sense lactosa queden reservades per a casos de deshidratacions severes i ha de ser recomanada pel pediatre.

En el cas de la diarrea del viatger:

MESURES BÀSIQUES D'HIGIENE

- Els aliments cuinats i mantinguts sense refrigeració a temperatura ambient més de 4-5 hores suposen un risc.
- Cal netejar i pelar la fruita.
- Els plats preparats amb ous crus poden ser "perillosos": maioneses, salses...
- Els gelats sense garanties estan sovint contaminats. Davant el dubte és millor rebutjar-los.
- El peix cru o en adob pot transmetre determinats paràsits gastrointestinals.
- Quan la qualitat de l'aigua sigui dubtosa, ha de ser desinfectada. Eviti els glaçons de gel. Les begudes embotellades són generalment segures.

Si durant el viatge preveu no tenir accés a un centre sanitari, tingui previst un tractament adequat en cas de diarrea greu.

ALIMENTS RECOMANATS

- Arròs blanc
- Pa torrat
- Sopa d'arròs, de pastanaga, sopa de peix
- Puré de pastanaga, patata, ceba i api
- Peix blanc bullit o a la planxa
- Pollastre o altra carn d'au sense pell, bullida o a la planxa
- Vedella a la planxa
- Ou dur o truita
- Poma ratllada i oxidada
- Plàtan madur
- Codonyat
- Te, suc de raïm
- Iogurt

ALIMENTS NO RECOMANATS

- La llet i els seus derivats (excepte el iogurt i el formatge fresc)
- Embotits
- Fregits
- Cafè
- Fruita en general: préssec, taronja
- Queden prohibits tots els dolços: caramels, xocolata, sucre
- Cal evitar durant una setmana verdures de color verd
- Cal evitar tot tipus de refrescos, i l'aigua amb gas

Atlètic Vidreres Renovem la plantilla, t'apuntes al nou projecte?

LA JUNTA

Després de donar per tancada la temporada 2008/2009 és el moment de fer canvis. És per això que estem en plena fase de renovació de la plantilla amb diferents vacants per a la propera temporada.

És per això que...

Si vols fer esport, tens experiència i vols formar part d'aquest projecte que evoluciona dia a dia, envia un mail a info@vidreresfsc.com o truca al **630 884 389** (Jordi).

També ens podeu trobar al pavelló els dilluns de 21:00 a les 22:30 i els dimecres de les 20:30 a les 21:30, a partir del setembre.

Un dorsal t'espera a l'Atlètic!

Per a més informació no deixeu d'entrar a la nostra web: www.vidreresfsc.com

10 anys, 9 ludibàsquets

10è aniversari C.B. 9 Caulès

LA JUNTA

El passat 17 de maig vàrem celebrar el 10è aniversari del 9 Caulès. La festa, tot i que senzilla, va voler retre homenatge als que varen crear la base esportiva del club. Tècnics i jugadors que foren presents en els primers anys s'enfrontaren amb els actuals jugadors sèniors. Aquest va ser l'esdeveniment central de la festa. Es va complementar amb un torneig de 3x3 de les diferents categories i un pica-pica final en el qual, joves i velles glòries, canviaren impressions i varen lluir la samarreta commemorativa d'aquest 10è aniversari.

La junta actual dóna el seu agraïment a tots els que han col·laborat durant aquests anys amb el club i vol esperonar els més joves a donar continuïtat en aquest projecte.

► LUDIBÀSQUET '09

El 13 i 14 de juny va tenir lloc la 9a edició del Ludibàsquet. Malgrat les restriccions econòmiques, que ens van obligar a reduir el nombre d'equips i el format, vàrem poder gaudir d'un Ludibàsquet amb el mateix caràcter i esperit que les edicions anteriors. Hi va haver bàsquet de gran nivell i bàsquet d'iniciació, tallers de plàstica, música en directe, inflables, circuits de quads... durant tot el cap de setmana. Hi varen participar uns 60 equips en totes les categories i per primera vegada, 3 equips del 9 Caulès varen arribar a la final.

Agraïm molt especialment als pares i mares dels jugadors la seva col·laboració en les diferents activitats d'aquest Ludibàsquet. No tenim cap dubte que participar en aquestes activitats socials és un molt bon exemple per als nostres fills i filles.

Volem agrair també molt especialment al Centre Cívic la seva col·laboració en la part lúdica, i a la brigada municipal per la seva feina i suport organitzatiu.

Gràcies a tothom i fins al Ludibàsquet '10.

Final de temporada i inici del campus d'estiu

JUNTA DEL CLUB TENNIS VIDRERES

Amb l'arribada de la primavera van iniciar-se les competicions provincials on van participar els equips absolut masculí, l'absolut femení i el cadet masculí. Tots aquests grups van disputar un parell d'eliminatòries a les instal·lacions municipals i, en l'últim cas, es van poder veure partits de gran interès i donar a conèixer part del planter del club que participarà de nou en competicions en pocs mesos.

L'escola del Club Tennis Vidreteres ha tancat temporada, tot disputant un torneig entre els alumnes, repartits en categories i que es va disputar el passat 19 de juny a la tarda, amb un reconeixement per a tots els nois i noies que hi han participat.

Una novetat important que s'ha produït durant el mes de maig ha estat l'actuació per part de l'Ajuntament

per tal de millorar les instal·lacions, que el Club venia reivindicant des de feia temps. Aquesta adequació, la major inversió en les pistes en diversos anys, ha consistit a tancar de forma més acurada els forats existents, repintar la zona de joc molt desgastada per l'ús i el compromís d'un manteniment més acurat. Tot i que acceptem de bon grat les mesures aplicades, seguirem insistint per optimitzar la zona de joc. El tradicional campus d'estiu ha arrencat aquesta última setmana de juny i finalitzarà a mitjans del mes d'agost. El campus es reparteix en una part tècnica (al nivell corresponent als participants) i una de lúdica, amb una remullada a la piscina després de l'activitat física. Els vostres fills i filles poden apuntar-se per setmanes enviant un correu electrònic a l'adreça del club.

Us desitgem un bon estiu.

Reeixida temporada

CLUB ESCOLA DE FUTBOL VIDRERENCA

Aquestes fotografies corresponen als jugadors de l'equip juvenil de l'Escola de Futbol Vidrerenca. Aquesta temporada 2008/2009 han estat guanyadors de la Lliga de 2a Divisió.

Durant la temporada han marcat 150 gols a favor, n'han rebut 25 en contra, i han aconseguit un total de 76 punts de 28 partits jugats.

Felicitats jugadors i entrenador!!!

A dalt: Pere Puntí, Ferran Pagès, Albert Teixidor, Ismael Trapero, Carles Castells (entrenador), Isaac Colls, Jordi Coll, Francesc Puntí, Eloi Herencia, Gerard Bigas i Joan Pujol.

A baix: Juan Sebastián, Robert Ventura, Albert Sesé, Abel Erena, Albert Puntí, Juliá Pujol, Jonathan Mollfulleda, Eduard Bas i Juan José Cáliz.

Últim partit de lliga celebrant el títol.

Un segon trimestre replet de bons resultats

CE NOU PATÍ VIDRERENC

Aquest segon trimestre ha estat molt actiu per al nostre club a nivell de competicions i de molts èxits i mirem els resultats.

Quasi tots els patinadors/es del club van participar en els Jocs Esportius Escolars de Catalunya, els quals van tenir lloc el dia 18 d'abril a la població veïna de Maçanet (fase comarcal). Us fem un resum dels nostres resultats: categoria prebenjamí nivell 1, primer classificat Iván Pérez. Categoria benjamí nivell 1, primer classificat Gabriel Gutiérrez i segon classificat Noèlia Pueyo. Categoria caganius nivell debutant, primera classificada Lara Cornellà i tercera classificada Laura Hurtado. Categoria benjamí nivell debutants, primera classificada Marina Cuspinera. Categoria prebenjamí nivell Iniciació, segona classificada Neus Gómez. Categoria aleví nivell Iniciació, primera classificada Lizzeth Stephani. Categoria benjamí nivell 2 primera classificada Camila Tabárez i categoria infantil nivell 3 primera classificada Ainoa Márquez.

El nivell debutant i el nivell iniciació eren classificatoris per a la final territorial, on en del NPV van passar Lizzeth Stephani, Neus Gómez i Marina Cuspinera. Aquesta final va tenir lloc a Banyoles del dia 2 de maig, on van obtenir una bona classificació i van tornar a casa amb una campiona de Girona, la Neus Gómez.

1a Classificada Neus Gómez (final territorial Banyoles).

Les nostres patinadores més grans han participat en el Trofeu La Selva II, una, Cristina Gómez, a nivell Iniciació A, i l'altra, l'Steina Harillo, a nivell de Certificat. Steina ha obtingut un segon lloc en el pòdium i la Cristina un quart.

També cal fer-vos saber que la Cristina Gómez ha passat satisfactòriament les proves d'iniciació A, nivell federatiu, el passat dia 4 d'abril a Lloret de Mar. Moltes felicitats!!!

Un grupet de 4 patinadors/es van participar a les proves de Preliminar I, les quals es van celebrar a Palafrugell el passat 17 de maig. Els quatre van aprovar i van passar al Campionat de Preliminar que vàrem celebrar el passat 20 de juny a la nostra població de Vidreres. Els nostres patinadors masculins Iván Pérez i Gabriel Gutiérrez van obtenir un primer lloc en el podi cada un amb la corresponent categoria i les nostres femines no van ser menys, la Laura Cuenca va obtenir un meritori 5è lloc i la Noèlia Pueyo un 10è cadascuna amb la seva corresponent categoria.

Campionat Preliminar Vidreres. Iván, Laura, Gabi i Noèlia.

La Camila Tavárez i la Ainoa Márquez s'han presentat a les proves federatives de PROMOCIÓ II, les quals es van portar a terme a Maçanet de la Selva el passat 28 de juny, les dues van aprovar satisfactòriament i passen al Campionat de Promoció que tindrà lloc al mes de novembre a Cassà de la Selva. Que tingueu molta sort !!!

Cristina, Steina i Sole

Pel que fa les exhibicions, el CE NOU PATÍ VIDRERENC ha estat convidat a diferents festivals de la província de Girona. Tots els patinadors del club hi han participat amb diferents actuacions i ho han fet amb moltes ganes i il·lusió.

Finalment, no volem acabar aquest escrit sense donar un agraïment especial a la nostra entrenadora, Sole Nadal, que ens deixa temporalment per afrontar amb molta il·lusió la seva maternitat. Des d'aquí li donem les gràcies i li desitgem tot el millor en aquesta nova etapa.

A l'atenció de la senyora alcaldessa de Vidreres

JUNTA DIRECTIVA C.B. NOU CAULÈS DE VIDRERES

Benvolguda Sra. Alcaldessa,

Tal com de segur sabeu, els propassats dies 13 i 14 de juny el C.B Nou Caulès de Vidreres va celebrar la novena edició del Ludibàsquet.

Important o no, el Ludibàsquet de Vidreres és la festa de l'esport del bàsquet de base que aplega més mainada i equips, no només de tot Catalunya, sinó de tot l'Estat espanyol. Ens han visitat equips d'Andorra, Múrcia, Granada o Navarra (per posar exemples) que mai no haurien sabut on era Vidreres.

Lògicament, agraïm les partides pressupostàries aportades pel Consistori malgrat que s'hagin reduït un 50%, car sense elles el Ludibàsquet 2009 no hauria estat possible.

Entenem perfectament que el moment econòmic no és el millor i, per això, a pesar de la dificultat que representava aquesta reducció vam decidir tirar endavant el Ludibàsquet perquè, abans que res, som pares i vidrerencs i pensem que el Ludibàsquet és bo per als nostres fills i per al poble.

Volem, així mateix, agrair l'ajut rebut des dels diferents funcionaris municipals, en especial, la gent d'administració de l'Ajuntament, la brigada municipal i el seu cap en concret, els encarregats del pavelló, l'equip del centre cívic i els vigilants municipals.

En els darrers mesos hem assistit, però, com a entitat i com a veïns de Vidreres, a diferents crides llançades des del seu Consistori per demanar més implicació de tots plegats en les activitats que en el poble es realitzen.

Entenem aquesta crida i la compartim, però suposem que podem estar d'acord en què, perquè la gent surti de casa, calen dues coses: diners i "clima".

Pel que fa a diners, pensem, i hem demostrat, que es pot fer de més i de menys i aconseguir uns resultats més que dignes amb els recursos disponibles.

Pel que fa al "clima" lamentem haver de dir que la sensació que hem tingut durant tota l'organització i execució del Ludibàsquet 2009 és d'una gran solitud.

Hem dut a terme l'activitat a pesar de la indiferència, la manca de sensibilitat i el desinterès de tots els nostres representants municipals.

Les coses cal explicar-les, així que li detallem a continuació algun dels punts en què es basa aquesta afirmació:

1. En cap moment ningú del seu equip ni vostè mateixa no s'han posat en contacte amb nosaltres per tal de conèixer les

nostres necessitats o interessar-se per l'activitat (val a dir que tampoc no entenem la seva absència cada any a l'entrega de premis o a visitar l'activitat malgrat d'haver-hi estat convidada per escrit).

2. Hem cobrat la bestreta del 50% del pressupost 2 dies abans del Ludibàsquet (quan tots els pagaments que havíem de fer ja estaven avançats) perquè (segons ens consta per escrit) un cop aprovada la bestreta per part de l'Ajuntament (el que va succeir fa 2 mesos) resulta que l'havíem de tornar a demanar oficialment. O bé hi ha hagut un canvi de procediment del qual no s'ha informat o bé algú ha intentat retardar el pagament. En qualsevol cas, ens han posat, com vàrem comentar al regidor d'esports, a un pas de la suspensió de pagaments.

3. S'ofereix públicament a totes les entitats la possibilitat que l'assegurança de l'Ajuntament aixoplugui les diferents activitats que s'organitzen al poble i resulta que quan fem examinar la pòlissa municipal per part d'experts només cal que l'Ajuntament figuri com a organitzador de l'activitat. No només no se'ns atorga aquest punt, sinó que se'ns diu, sense explicacions gaire clares, que la pòlissa no val i ens hem de pagar l'assegurança pel nostre compte.

4. Ens sembla manca de sensibilitat (i fins i tot de respecte) que es negui un vigilant durant tot el Ludibàsquet a l'esplanada del pavelló perquè costa 200 euros vigilar la seguretat de 800 nenes i nens. Pensa realment que 200 euros no es justifiquen davant del fet que el poble surti als diaris davant de qualsevol succés?

5. Entenem com a manca de sensibilitat que, tenint en compte l'esforç que ens representa muntar-ho tot plegat, es prohibeixi a la brigada municipal instal·lar les carpes com havien fet cada any.

6. Pensem que és d'una absoluta manca de sensibilitat que coneixent com coneix que vàrem ser víctimes d'un robatori que es tradueix en la pèrdua de gairebé tots els guanys de l'activitat (guanys que van dirigits a fomentar l'esport infantil, no ho oblidem, tasca que hauria de dur a terme l'Ajuntament com a la major part dels pobles), encara ningú del seu Consistori no s'hagi posat en contacte amb nosaltres per tal de saber si tenim alguna necessitat urgent per resoldre. De fet, l'únic comentari rebut quan vàrem comentar el fet a un regidor va ser que podíem haver amagat millor els diners.

Podríem seguir, però no ens sembla necessari. Com pot veure, creiem que no tot s'acaba donant uns diners. Cal ser sensibles a les necessitats de la gent i la gent respon.

La nostra sensació en aquest moment és que a ningú del Consistori li interessa el que estem fent.

M'adreço a vós per recordar-vos que potser caldria que a Vidreres, ja que encara hi som a temps, trobéssim vies per no donar la raó a aquells que opinen que política i ciutadania estan a anys llum l'una de l'altra.

Us ho dic a propòsit de l'Ordenança de Convivència Ciutadana i d'Activitats a la Via Pública que voleu aplicar en el nostre municipi tant sí com no.

No dubto que està carregada de bones intencions, però sabeu què us dic? Que les bones intencions serveixen per a ben poca cosa si falta sentit comú.

Prenguem, per exemple, l'article 17, relatiu als boscos urbans. Quants n'hi ha, de boscos urbans, a Vidreres? Voleu dir que aquesta normativa no hauria de parlar específicament de territoris rurals i forestals normalment concorreguts per gent que treballa els camps? Si és així, heu pensat que una gran part dels vehicles dels que no esmenteu i que fiqueu dins del sac dels "vehicles de qualsevol classe" són tractors i maquinàries agrícoles que circulen amb rodes i motor?

Resulta, segons sembla, que els pagesos en hores de treball han esdevingut, per obra i gràcia d'una normativa pensada per a municipis ben diferents del nostre, uns infractors que circulen camps a través i que estacionen on no han d'estacionar.

I ara deixem pagès i tornem a vila: si llegim amb atenció el punt 3 de l'article 50, haurem d'acabar preguntant-nos com s'ho hauran de fer enguany durant la festa major els bars del poble per servir una cervesa a les terrasses en voreres i places a persones que vulguin parar la fresca asseguts a la taula d'un bar?

Bé, d'exemples com els que s'acaben d'assenyalar n'hi ha molts més en una normativa suposadament adreçada a facilitar la convivència. El que no sabem

és com l'ambigüitat, el fet de no preveure que hi ha situacions específiques, el fet de fixar-se només en allò que funciona en altres escenaris..., sense pensar que els escenaris urbans són formats per persones i que cadascun és únic i irrepetible.

Tot això és per dir-vos que estic d'acord amb què cal fer un poble en el qual tothom hi estigui a gust, però també per recordar-vos que, perquè tothom hi estigui a gust, la vida ha de ser possible en totes les seves facetes i dins del respecte a tothom.

Sembla que intervenir en la vida ciutadana en tots els àmbits s'està posant de l'ordre del dia arreu, però des del nostre grup de Convergència i Unió encara tenim el convenciment que hi ha moltes coses que es poden fer i, alhora, concedir un marge d'actuació i de confiança a les persones, sobretot quan són les mateixes persones a les quals ens hem adreçat demanant-los que ens facin confiança i ens votin per tirar endavant els nostres programes de govern. Si els ciutadans han de confiar en els polítics, la confiança s'ha de donar també des de l'altra banda. No creieu, alcaldessa, que potser hauria estat bé que a l'hora de redactar ordenances es tinguessin en compte les circumstàncies de totes les persones que les hauran de complir?

Vull suggerir-vos, finalment, que parleu amb la gent: jovent, comerciants, jubilats, famílies amb fills menors, gent d'oficis, pagesos, gent del poble de tota la vida i nouvinguda... Parleu-hi i, sobretot, escolteu-los.

Potser conèixer el seu parer serà la base més efectiva per marcar entre tots les pautes d'allò que ha de ser una bona convivència ciutadana i, d'aquí, segur que n'han de sortir normatives amb tan bones intencions com aquesta, però amb més sentit comú.

Res més.

El meló

JOAN GRIMAL

Fruita dolça i refrescant que ens mata la gana a l'estiu i ens refresca. Els melons, de la mateixa família que els cogombres, els trobem al mercat en diferents varietats. La més comuna a l'estiu i també la més popular és el meló de pell verda i amb forma oval, de polpa generalment blanca anomenats també pell de granota, provenen de conreus estesos per Castella i gustativament molt dolços i amb aromes fragants molt agradables. Altra varietat més comuna, potser a l'hivern, és el meló Cantalup, més rodó, d'un verd emblanquinat amb talls acostellats per una franja verd fosc, acostumen a ser més petits i amb una polpa més carnosa i ataronjada.

No és fins que l'encetem que sabrem si l'hem encertat, ja que és fonamental que el pagès culli el meló quan està madur. Crec que hi ha pocs experts que sàpiguen escollir quan un meló està al punt, encara que hi hagi molts fruiters que s'hi vegin obligats per la demanda dels seus clients.

Tot i ser una fruita que no cal cuinar-la, l'anomenat a Itàlia prosciutto col melone, el nostre meló amb pernil és potser un dels maridatges més populars. No cal pas, però, que el pernil sigui tan bo que s'acabi menjant el meló, amb un del país una mica alegre de sal crec que ja n'hi ha prou.

En la cuina tradicional se'n fan mermelades o confitures en vinagre per menjar-ne com a aperitiu. Combina també molt bé amb altres fruites dolces com el coco i el plàtan.

Farem tres receptes del meló per intentar treure una mica de rendiment als melons d'aquest estiu:

- Sopa de marialluïsa amb perles de meló i gingebre confitat.
- Granissat de meló amb cava.

Sopa de marialluïsa

Aquesta és una combinació d'unes postres del cuiner basc Martín Berasategui, simplificada.

INGREDIENTS (per a la sopa):

- 1 manat de marialluïsa fresca (només aprofitarem les fulles)
- 1 litre d'aigua mineral
- 100 grams de sucre
- 3 fulles de gelatina hidratades.
- 2 grams cada fulla

Gingebre confitat tallat a daus. Aquest gingebre és molt comú trobar-lo a les botigues asiàtiques, en bosses, com si fossin caramels.

PROCÉS:

Per a la sopa, posarem a bullir l'aigua amb el sucre i hi posarem per fer infusió les fulles de marialluïsa 10 minuts. Ho colarem passant-ho per un drap de fil i hi fondrem les fulles de gelatina. Cal deixar-la reposar 3 hores a la nevera perquè aquesta sopa sigui freda i agafi cos.

Per al meló, farem perles de meló amb un "bolero". En el cas de no tenir-lo, el tallarem a daus.

MUNTATGE:

En un plat soper disposarem les perles de meló amb els daus de gingebre confitats pel damunt. Posarem la sopa dins d'una gerra per acabar abocant-la en el plat.

Granissat de meló amb cava

INGREDIENTS:

- 1 kg de polpa de meló, a poder ser Cantalup
- 25 cl de cava brut chardonay
- 60 grams de sucre
- 10 cl d'aigua
- 2 cullerades de suc de llimona

PROCÉS:

Triturem la polpa de meló fins aconseguir 1 kg. Amb l'aigua i el sucre farem un almívar i el deixarem refredar i després el barrejarem amb la resta d'ingredients, la polpa, el cava i el suc de llimona.

Posarem la mescla al congelador fins que estigui ben presa i a l'hora de servir-lo el ratllarem amb una forquilla.

MUNTATGE:

Es pot disposar en una copa de cocktail o cava.

Índia

Taj Mahal.

EVA RAMOS I FRANCESC NADAL

Vam sortir de Barcelona, via Helsinki, el dia 28 de gener. Estàvem molt il·lusionats i alhora una mica inquiets per saber com sortiria aquest viatge tan esperat. Havíem contractat els serveis d'una agència de viatges índia, que ens va programar els hotels durant quinze dies i ens va posar un xofer a la nostra disposició durant tot el viatge. Tots els tràmits es varen fer a través de correu electrònic i, és clar, sempre et queda el dubte de si tot sortirà bé, sobretot en anar dues persones soles. Al final tot va ser perfecte, ens van portar com a reis, i a partir de llavors sempre podem dir que tenim uns amics a l'Índia.

Vam arribar a Delhi de matinada i des de l'aeroport i juntament amb el nostre xofer, en Virendra, vam començar la nostra ruta per l'Índia. Les primeres ciutats que vàrem visitar es trobaven a la zona oest del país.

La gent que havia estat a l'Índia ens ho havia dit i nosaltres ho vàrem poder confirmar: quan arribes i baixes de l'avió, t'envaeix l'olor de l'Índia i no et deixa en tot el viatge. Diríem que és un cúmul d'olors diferents: d'espècies, d'encens, de gent... i en alguns moments de pudors, sobretot a les ciutats, que són les zones més brutes. Així com l'olor, el que capta de

seguida l'atenció dels turistes són els colors, aquells colors tan intensos dels vestits de les dones, els saris, i que destaquen a qualsevol racó del país.

Hem de dir que viatjar amb cotxe per l'Índia és una aventura no apta per a persones que pateixen del cor. La major part de carreteres estan en mal estat i la conducció dels indis és inconcebible per a nosaltres. Allà no hi ha normes per als conductors, i si n'hi ha no les compleix ningú, ni gairebé senyals, i el que mana és la llei del més fort. A més, afegiu-hi milers de persones pel carrer, vaques, camells, gossos, porcs... Al principi vas "acollonit", però quan han passat uns dies, ho comences a trobar divertit.

Alsisar va ser el nostre primer lloc de parada. És un poble petit, amb uns set mil habitants, on feia mesos que no veien un turista pels seus carrers. No us podeu imaginar l'eufòria de la gent pel carrer en veure'ns, sobretot els nens, que s'acostaven per tenir-nos a prop, per tocar-nos les mans i el que tenia mòbil amb càmera de fotos, poder tenir un record amb nosaltres. Vàrem passejar pels carrers sense asfaltar i vàrem contemplar els *havelis* (antigues cases de famílies adinerades), que actualment es troben en condicions bastant precàries.

De camí cap a Bikaner vam anar al Deshnok Temple, o com s'anomena popularment "el temple de les rates". En aquest temple les rates són sagrades, per tant no les maten i, com us podeu imaginar, n'hi ha a milers. Quan entres al temple descalç (nosaltres amb mitjons, eh!) i veus les rates corrent a centenars amunt i avall, no saps si continuar o arrencar a córrer. Nosaltres vam respirar a fons i amb els peüets ben encongits vam aconseguir entrar i veure aquell espectacle. Podem assegurar que no deixa a ningú indiferent, ni als mateixos indis.

Les ciutats dels colors

De Bikaner ens en vam anar cap a Jaisalmer, també anomenada la ciutat daurada, pel color de les seves muralles. Aquesta ciutat es troba a cent quilòmetres de la frontera amb Pakistan i al seu voltant hi ha nombroses bases militars que sempre estan en alerta per possibles conflictes bèl·lics que es puguin originar. Per sort, nosaltres vam estar molt tranquils i vam poder gaudir d'aquesta meravellosa ciutat, dels seus temples, dels seus *havelis*, dels estrets carrers amb botiguetes..., ens va agradar molt!

Des de Jaisalmer vàrem fer una divertida excursió en camell pel desert. Puges en aquest gran animal i vas fins a una zona de dunes on pots contemplar la posta de sol amb tranquil·litat i silenci (cosa poc freqüent a l'Índia). En acabat, i quan ja s'ha fet fosc, el millor

és mirar cap al cel, és increïble la quantitat d'estrelles que s'hi poden veure, i si hi fixes la mirada una estona, sembla que les tinguis més a prop, com si les poguessis tocar.

El nostre següent destí va ser Jodhpur, o la ciutat blava. S'anomena així perquè moltes de les casetes d'aquesta ciutat estan pintades d'un color blau turquesa preciós, que alhora de donar sensació de més frescor, espanta els insectes. Hi ha un gran mercat al centre de la ciutat on pots trobar-hi infinitat d'articles diferents, des de verdures a braçalets, des d'un barber a un sabater, això sí, tot al mig del carrer.

Després de quasi cinc hores de camí per carreteres infernals vam arribar a Udaipur. Aquesta ciutat centra la seva vida al voltant del llac Picchola, construït al llarg de diferents segles per diversos maharajàs que vivien a la ciutat. És un indret molt més net que els altres i segons ens van explicar els mateixos indis, és un lloc d'estiueig de les classes benestants del país. En aquesta ciutat s'hi va gravar la pel·lícula "Octopussy", de James Bond, i en molts dels seus hotels pots gaudir de la pel·lícula després de sopar, tot contemplant les vistes del llac a la teva esquena.

Jaipur és la capital de la regió del Rajhastan i, com a tal, una de les més poblades i caòtiques que vàrem trobar durant el nostre viatge. Se l'anomena la ciutat rosada, pel color de les cases del seu nucli antic.

Jodhpur, la ciutat blava

A Jaipur vàrem visitar l'antic palau del maharajà i el Palau dels Vents, que és l'edifici emblemàtic de la ciutat. Es pot passejar pels seus carrers i fer diverses compres pels seus basars, tot anant amunt i avall amb un *ricshaw*, que és com un carro motoritzat que el conductor domina amb un manillar. Jaipur està ple de *ricshaws* pels seus carrers i encara que tres persones hi caben molt atapeïdes, nosaltres en vam veure un que en portava divuit!!! Sembla impossible, però era real, els nostres ulls ho van veure.

Palau dels Vents a Jaipur.

Bollywood i el Taj Mahal

I per acabar la nostra estada de dos dies a Jaipur, vàrem anar a un dels llocs que ens feia més gràcia de visitar: un cinema en el qual s'hi projectés una pel·lícula de Bollywood. La gent de Jaipur diuen que la sala de projecció que vàrem escollir, el "Raj Mandir", és la més gran d'Àsia. Nosaltres no ho podem confirmar, però el que sí podem afirmar és que era immensa, amb diferents categories de seients, i amb un ambient de festa que seria inimaginable en una de les nostres sales de cinema. La gent hi acudeix en família, avis, pares, nens, fins i tot nadons, parlen pel mòbil contínuament i el més divertit són les reaccions del públic durant la pel·lícula, xiulets, rialles, crits... Les pel·lícules de Bollywood solen ser molt animades, els actors canten i ballen en coreografies espectaculars, els protagonistes solen viure històries d'amor apassionades, i el públic de la sala reacciona també de manera molt efusiva... Si algú ho fes en un dels cinemes d'aquí, ens farien fora de la sala, segur!

Agra no seria una ciutat que destaqués si no fos pel meravellós Taj Mahal. És una ciutat gran, bastant contaminada i caòtica i sense cap atractiu aparent, però mereix un dia de visita per contemplar el Taj Mahal.

Nosaltres vam arribar a les portes del temple a les set del matí quan va començar a sortir el sol i així vam poder veure el canvi de color del seu marbre blanc a mesura que el sol es va enlairant. És un espectacle que no oblidarem mai. Quan entres al recinte i

comences a veure el temple de lluny, se't comença a posar la pell de gallina, però quan passes per la porta d'entrada de la gran explanada i se t'apareix el temple a davant... uuufff... és una sensació màgica, se t'obren un ulls com taronges i una rialla apareix a la boca de tothom, siguin grans o petits, indis o estrangers.

El Taj Mahal el va fer construir l'emperador Shah Jahan com a prova d'amor a la seva esposa

que va morir, és d'una bellesa extrema, té un equilibri i una simetria perfectes i tot i que és immens, et dona una gran sensació de lleugeresa, com si estigués flotant davant teu. Sens dubte, l'emperador va aconseguir plasmar el seu gran amor d'una manera increïble.

Benarés, o Varanasi en hindi, és la ciutat sagrada de l'Índia i la gent hi acudeix de peregrinació provinent de qualsevol racó del país. El que més destaca de Varanasi és la vida que es desenvolupa a les vores del riu Ganges. T'hi podries passar hores i hores observant i mai no t'avorriries. Des de primera hora del matí, quan comencen els rituals de neteja i purificació, fins que es pon el sol i tenen lloc els rituals hinduistes, les vores del Ganges i els seus *ghats* (típiques escales per baixar fins a l'aigua) són plens de color: persones que renten la roba, nens que juguen, vaques que passen, paradetes de tota mena, música, encens... un espectacle que no acaba mai. Un altre aspecte molt xocant per a nosaltres va ser veure les cremacions dels morts que també es fan a la vora del riu.

I tot i que el viatge va ser fantàstic, també hem de destacar que no t'acabes d'acostumar mai a la pobresa del país, que et persegueix per tots els pobles, ciutats, monuments... Quan et trobes passejant pels seus carrers i veus les condicions de vida de la majoria dels seus habitants, te n'adones de la sort que tenim d'haver nascut en un país com el nostre. Te n'adones que el lloc on has nascut és l'única cosa que ens diferencia, però que inevitablement decideix com serà la teva existència, quines seran les teves oportunitats, a què podràs aspirar.

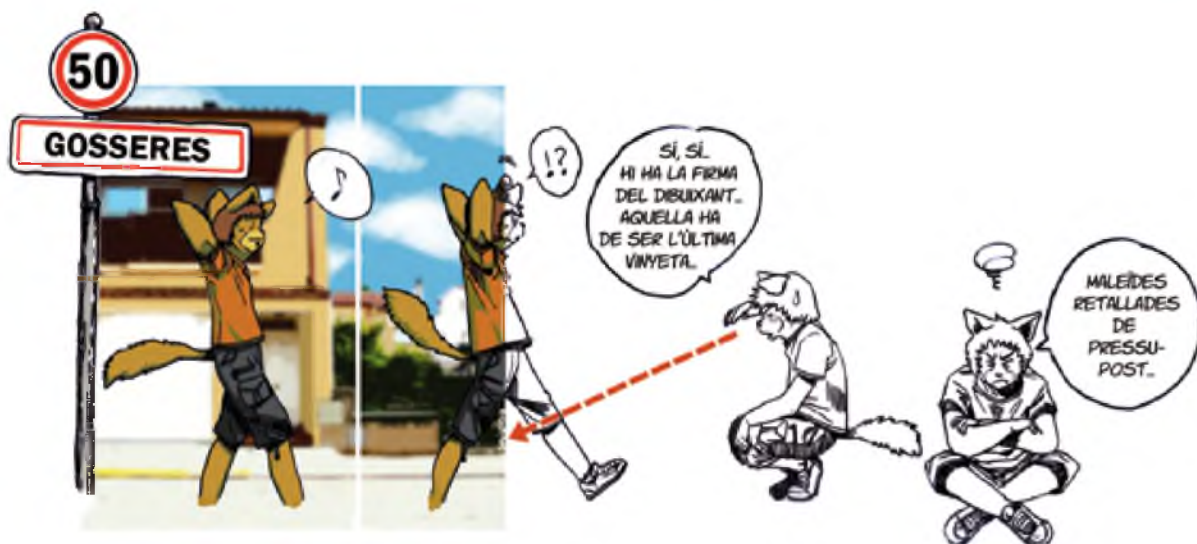
A l'Índia oblida't de televisions, de rentadores, de playstation... allà no els parlis de la famosa crisi,

perquè ells la viuen des de fa segles dia rere dia. Sens dubte, la seva gent et donen cada dia unes bones lliçons d'humilitat, nosaltres necessitem molt per ser feliços i ells amb molt poc t'ofereixen aquell somriure i obren aquells ulls grans i negres que et roben el cor.

L'Índia és un país que només pots entendre si el vius en primera persona, perquè el cúmul de sensacions que t'ofereix cada dia és impressionant i les aventures que s'hi poden viure són inoblidables, perquè, com diuen els seus habitants:

Tot és possible a l'Índia!!!

Riu Ganges, Varanasi.

EL REC CLAR VA PEL MÓN

SI VIATGEU, US PODEU ENDUR

UN EXEMPLAR DE EL REC CLAR

I FER-VOS FOTOS ALLÀ ON SIGUEU.

EN AQUESTA SECCIÓ PUBLIQUEM

LES IMATGES DE LA NOSTRA REVISTA

ANANT PEL MÓN.

ENVIEU LES FOTOS A: elrecclar@hotmail.com

En Lee Yong-dae amb el Rec Clar davant la porta d'entrada a la ciutat prohibida just al costat de la plaça de Tian'anmen de Beijing.

Etienne, Eva, Enric i Rosa al pont de Millau (França) que fa dos quilòmetres de llargada.

Andreu Cortés Verdú va portar el Rec Clar a Roma a veure guanyar la Champions al Barça.

L'Eva Ramos a Varanasi, a la vora del riu Ganges, Índia.

La Gala i la iaia a Eurodisney.

Jordi Viader a Huka Falls, Nova Zelanda.

Josep Pla i Maria Vila a Nàpols.

En Jordi Lopez a Pyongyang, Korea del Nord, davant de les imatges del líder fundador de la pàtria coreana Kim Il Sung i el seu fill i actual líder Kom Jong Hi.

Una colla de vidrerencs a la Selva Negra (Alemanya).

Tània i Jordi a Nova Zelanda.
Zona del Parc Nacional de Fiordland.

Núria Llinàs i
Iulian Ionel des
de Mânăstirea
Nechit Borlesti
a Romania.